

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

INTERAKČNÍ TRENÉRSKÝ STYL TRENÉRŮ TANEČNÍ SKUPINY 23

Diplomová práce
(bakalářská)

Autor: Jan Vindiš, učitelství pro střední školy,
tělesná výchova – biologie

Vedoucí práce: Mgr. Jana Harvanová, Ph.D.

Olomouc 2017

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Jan Vindiš

Název diplomové práce: Interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23

Pracoviště: Katedra společenských věd v kinantropologii

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Jana Harvanová, Ph.D.

Rok obhajoby diplomové práce: 2017

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá interakčními trenérskými styly trenérů taneční skupiny 23 při Středisku volného času Fokus Nový Jičín. Záměrem bylo zjistit, jaké jsou rozdíly v interakčních trenérských stylech jednotlivých trenérů a jaký interakční trenérský styl tyto trenéři uplatňují v rámci jednotlivých tréninkových jednotek. Dále se výzkum zaměřuje na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra hodnoceného jak z pohledu trenérů, tak i svěřenců. Výzkum byl realizován metodou dotazníkového šetření pomocí standardizovaného dotazníku interakčního stylu trenéra/trenérky. Výzkumný soubor tvořili 4 trenéři a jejich 60 svěřenců rozdělených do čtyř skupin. Výsledkem práce bylo zjištění, že všichni trenéři uplatňují obdobný interakční trenérský styl hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe). Statisticky významný rozdíl byl naměřen mezi hodnotami reprezentující názory všech svěřenců a trenérů na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra, konkrétně v dimenzích *Organizátor*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti*, *Kárající* a *Přísný*.

Klíčová slova: interakce, interakční styl, trenér, svěřenec, Street Dance

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Bibliographical identification

Autor's first name and surname: Jan Vindiš

Title of the bachelor thesis: Interaction coaching style of coaches of dance group 23

Department: Department of Social Sciences in Kinanthropology

Supervisor: Mgr. Jana Harvanová, Ph.D.

The year of presentation: 2017

Abstract: This bachelor thesis examines the interaction coaching styles of coaches of dance group 23 within the organisation called SVČ Fokus Nový Jičín. The intention of this bachelor thesis was to detect differences each interaction coaching style of coaches and determine each interaction coaching style which is applied by coaches of the dancing group during the individual training. The research deals interaction coaching style of an „ideal“ coach from either their own perspective (self-reflection) and the perspective of their athletes. The research was conducted form of a questionnaire using a questionnaire interaction style of coach. The research was done in a form of survey on a group consisted of four coaches and their 60 ordinands divided into four groups. The result of this research was that all of the trainers tend to apply similar interactive training style jugget from their own perspective (self-reflection). There was a significant difference among the values representing the opinions of all athletes and trainers about the interaction coaching style of an „ideal“ coach. Particularly in the dimensions *Leadership, Understanding, Student Freedom, Uncertain* and *Strict*.

Keywords: interaction, interaction style, coach, athlet, Street Dance

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně pod vedením Mgr. Jany Harvanové, Ph.D., uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a dodržoval zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 27. dubna 2017

.....

Poděkování patří vedoucí práce Mgr. Janě Harvanové, Ph.D. za odborné vedení mé diplomové práce a cenné rady, které mi poskytla při jejím zpracování. Děkuji i Středisku volného času Fokus za poskytnutí zázemí pro realizaci výzkumu a v neposlední řadě rodině, přátelům a spolužákům za podporu, pomoc a trpělivost.

OBSAH

1	ÚVOD.....	8
2	PŘEHLED POZNATKŮ	10
2.1	Interakce.....	10
2.1.1	Sociální interakce.....	10
2.1.2	Interakce ve sportu.....	13
2.1.3	Interakční styl	15
2.1.4	Interakční styl trenéra	18
2.2	Trenér	20
2.3	Typologie trenéra	22
2.3.1	Typologie podle výkonnostní úrovně svěřenců	23
2.3.2	Typologie podle způsobu vedení skupiny	23
2.3.3	Typologie podle sestavování tréninkových programů.....	24
2.3.4	Typologie podle sociální role	24
2.3.5	Typologie podle zaměřenosti pedagogických přístupů	25
2.3.6	Typologie podle temperamentu	25
2.4	Street Dance	26
2.4.1	Vznik a vývoj.....	26
2.4.2	Taneční styly.....	28
3	CÍLE PRÁCE.....	30
3.1	Dílčí cíle	30
3.2	Výzkumné otázky.....	30
4	METODIKA	32
4.1	Výzkumný soubor	32
4.2	Výzkumná metoda	34
5	VÝSLEDKY	37
5.1	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 1.....	37
5.2	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 2.....	39
5.3	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 3.....	45
5.4	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 4.....	50
5.5	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 5.....	53
5.6	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 6.....	56
5.7	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 7.....	57
5.8	Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 8.....	59
6	DISKUSE.....	61
7	ZÁVĚRY	63

8	SOUHRN	66
9	SUMMARY	67
10	REFERENČNÍ SEZNAM	68
11	SEZNAM PŘÍLOH.....	71

1 ÚVOD

Michael Jackson řekl: „Nikdy jsem nestudoval tanec. Vycházelo to ze mě přirozeně. Pořád jsem tancoval, když jsem byl malý. Nikdo mě nemohl uklidnit. Je to jako přirozený instinkt.“ Přesně takto *Street Dance* vznikl, na ulici, kde mohli mladí lidé svobodně a přirozeně vyjadřovat své vlastní emoce, pocity a názory. Postupem času se začali objevovat místa, kde bylo možné se *Street Dance* naučit a zdokonalit se v jednotlivých tanečních stylech, které spadají pod *Street Dance*. V tu chvíli se začal utvářet vztah mezi lektory tance a tanečníky. S tanečními školami přišly i soutěže pro taneční skupiny. Aby se jakákoliv taneční skupina mohla zúčastnit soutěže, je potřeba, aby tanečníci trénovali nejen jako jednotlivci, ale hlavně jako skupina pod dohledem zkušenějšího tanečníka, kterého bychom mohli pojmenovat trenérem.

Když jsem před dvěma lety, společně s kolegyněmi, založil taneční skupinu 23 při Středisku volného času (SVČ) Fokus Nový Jičín, nikdy mě nenapadlo, že to bude mít u dnešních dětí takový ohlas, vzhledem k době plné chytrých telefonů, tabletů a době s velkým procentem dětí se sedavým způsobem chování. Hned během prvního roku měla taneční skupina přes 100 aktivních členů. O rok později jich bylo už přes 120. V tu chvíli vzešla otázka, jestli to, co děláme, má pozitivní vliv na děti a jestli jako trenéři jsme dobrým vzorem pro naše svěřence. Toto byl jeden z hlavních podnětů, proč se ve své práci zabývám tématem, který zahrnuje trenéry taneční skupiny 23.

Práce s dětmi není vůbec jednoduchá, a hlavně to není práce pro každého. Jak učitel, tak i trenér mají stejný úkol, a to dětem předat něco, co uplatní během svého života, avšak trenér má mnohdy tu výhodu, že má ke svým svěřencům o něco blíže než učitel. Trenér pro své svěřence představuje nejen autoritu, pedagoga, či vychovatele, ale také přítele a vzor někoho, čím by se mohli sami jednou stát. Trenér by měl být empatický, přiměřeně přísný, měl by umět pomoci svým svěřencům a vést je k zodpovědnosti. Toto všechno jsou vlastnosti „ideálního“ trenéra, jehož svěřenci by tak měli dokonalou sportovní přípravu ve všech ohledech, bohužel takový trenér se v našem světě nevyskytuje, a proto existuje určitá typologie trenérů, kam jednotlivé trenéry můžeme zařadit. Trenérské typologie jsou podle nejrůznějších kritérií, jak podle toho, v čem trenéři vynikají, tak i podle toho, co není jejich silnou stránkou.

Součástí každého vztahu mezi trenérem a svěřencem, či svěřenci, je vzájemná interakce, která má za následek utváření charakteristického interakčního trenérského stylu daného trenéra.

Předmětem této práce je zkoumání interakčního trenérského stylu trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín a následná interpretace výsledků samotným trenérům. Zároveň tyto informace mohou posloužit trenérům taneční skupiny 23 jako podklad pro zefektivnění jejich práce se svěřenci a zároveň jako impuls změny interakčního trenérského stylu tak, aby více vyhovoval všem zúčastněným jedincům interakce během tréninkové jednotky.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Interakce

V obecném pojetí je interakce brána jako vzájemné působení mezi alespoň dvěma prvky libovolného systému, které se nějakým způsobem mohou ovlivňovat (Uhrín & Malečková, 2009).

2.1.1 Sociální interakce

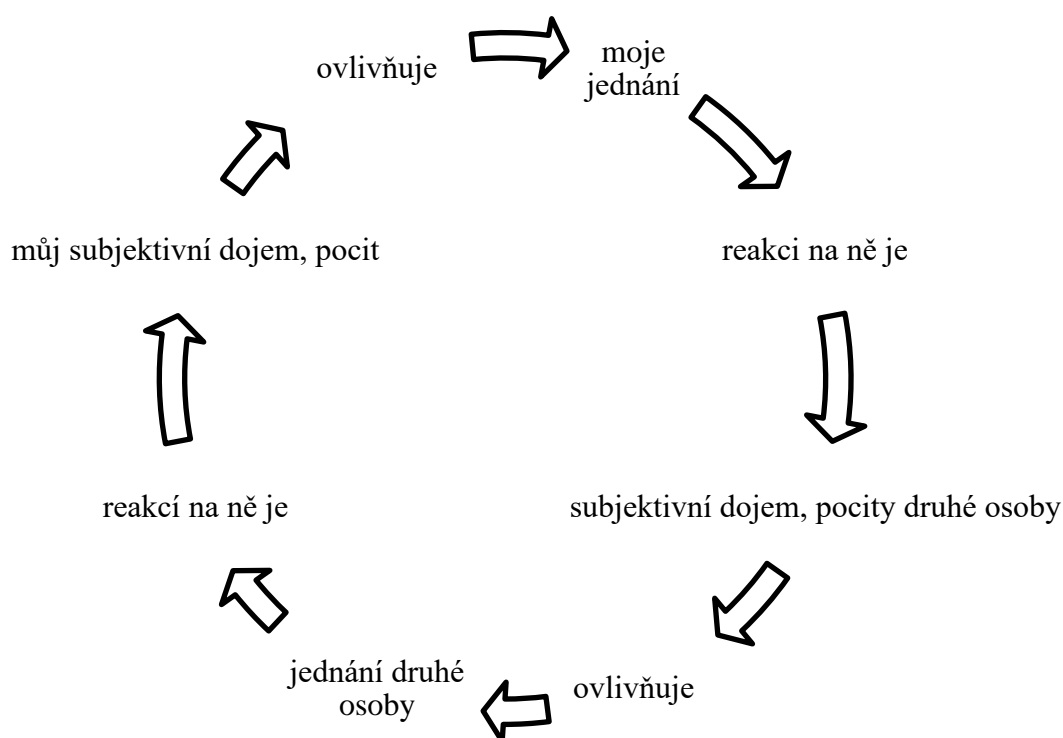
V sociální interakci se za prvky systému, které na sebe vzájemně působí, považují osoby. Dochází k ní všude okolo nás. Náš každodenní život je plný různých interakcí, do nichž vstupujeme vědomě, či nevědomě a utváříme tak naše chování jako součást procesu socializace. Může docházet i k nepřímé, či zprostředkované sociální interakci prostřednictvím mobilních telefonů, korespondence, počítačů, tabletů, atd. (Čadilová, 2009).

V současné době nelze existovat bez sociální interakce s druhými lidmi, jelikož je díky ní uspokojována řada základních lidských potřeb. Každý den člověk vstupuje do několika sociálních interakcí s řadou osob, tyto interakce mohou být různě dlouhé a různě důležité pro proces socializace (Harvanová, 2010).

Nakonečný (2013, 493) charakterizuje mezilidské vztahy takto:

Mezilidské vztahy, které jsou nejdůležitějším aspektem psychologie jedince, lze chápat jako interpersonální postoje a interpersonální interakce, v nichž chování osoby A je podnětem pro chování osoby B a naopak; taková vzájemná výměna způsobů chování, v níž je vždy jedna osoba sociálním podnětem pro chování osoby druhé, probíhá až do ukončení interakce, obvykle omezené na vztah "tváří v tvář".

V situaci, kdy se alespoň dvě osoby nachází v *sociální interakci* a začínají spolu komunikovat, mluvíme o *sociální komunikaci* (Obrázek 1). Nejen sociální interakce a sociální komunikace, ale i sociální percepce se řadí mezi složky sociálního styku, který zpřístupňuje střetnutí jednotlivce se společenským prostředím (Vališová & Kasíková, 2011).

Obrázek 1. Model sociální interakce (Čadilová, 2009, 7)

Spousta lidí bere pojem komunikace a interakce jako synonyma, přičemž interakce má širší působnost, například předávání si různých dokumentů, chování řidičů na silnicích, nebo interakce mezi řidičem předvádějícím se v luxusním autě a jeho okolím, kterým projíždí se staženými okýnkami a poslouchá hlasitou hudbou. Interakce jako pojem má pak nejbližší k pojmu vztah (Vybíral, 2005).

Sociální interakce nejsou lidským výmyslem. Jednou z těch nejtypičtějších interakcí je „erotika“, která má bez pochyb biologické základy, které jsou vrozené a jsou výrazem sexuálních chtíčů, původně využívaných za účelem rozmnožování. Vlivem kultury se však ze sexuálního pudu stal „chladný sex“ (Nakonečný, 2009).

Dělení sociální interakce z hlediska subjektů vstupujících do interakce (Nakonečný, 2013, 494):

- interakce jedinec – jedinec (tzv. dyadická interakce),
- interakce jedinec – malá skupina,
- interakce malá skupina – malá skupina.

Dělení sociální interakce z obsahového hlediska (Nakonečný, 2013):

- interakce pedagogické (učitel – žák),
- interakce erotické (muž – žena, jako partneři v erotickém vztahu),
- interakce rodinné (rodiče – děti),
- interakce manželské (muž – žena),
- interakce pracovní (nadřízený – podřízený),
- a mnohé další...

Formy sociální interakce ve skupinách (Kohoutek, 2009):

- **Koakce** – je typem skupinové sociální interakce, kdy členové skupiny pracují nezávisle na sobě, bez spolupráce, bez jakékoliv rivality, či soutěžení mezi sebou.
- **Kooperace** – neboli pozitivní interakce je případ, kdy členové skupiny spolu spolupracují za stejným cílem, bez jakékoliv známky rivality, či soutěžení.
- **Rivalita** (soupeření) – tato forma skupinové sociální interakce je charakteristická tím, že členové skupiny se snaží dosáhnout nejlepších výsledků individuálně, na úkor zbylých členů skupiny.
- **Kompetice** (soutěžení) existuje ve dvou formách:
 - 1) Jako motivace činnosti - jedná se o úsilí zlepšit své výsledky a překonat tak ostatní, častý sklon k rivalitě.
 - 2) Jako organizace práce – cíleně se zde zavádí takové vztahy, při nichž usiluje každý člen skupiny o maximální výkon v zájmu nejlepší výsledků celé pracovní skupiny.

O interakci, která probíhá v rámci výchovně-vzdělávacího procesu, můžeme hovořit, jako o *pedagogické interakci*. Do této interakce vstupují především učitelé, vychovatelé, trenéři, rodiče, děti atd. a to v konkrétním výchovném prostředí, jako jsou rodiny, školy, zájmové kroužky, letní dětské tábory aj. Hlavním cílem je cílové zaměření, během kterého by nemělo docházet k manipulaci, využívání moci, převahy postavení a pozic, které jsou zřejmé vzhledem k sociálnímu postavení. Základem pedagogické interakce je partnerské pojetí vztahu mezi dospělým jedincem a dítětem (Vališová & Kasíková, 2011).

2.1.2 Interakce ve sportu

„Realizační činnosti v trenérské práci mají povahu interakce, která zahrnuje vše (vědomé i nevědomé), co se děje mezi trenérem a sportovcem, či sportovci a dalšími účastníky sportu“ (Dovalil et al., 2012, 227). Tato interakce probíhá v koloběhu fází sportovního života, a to konkrétně ve fázi příprav, fázi tréninku, fázi soutěže a hned po ní v nastupující fázi zhodnocení. Nejvíce se však promítá do fáze tréninku, která v nejbližší době předchází fázi soutěže (Svoboda, 2007).

Pozorovatelná a zároveň poznatelná stránka interakčních vztahů mezi trenérem, sportovci, funkcionáři a dalšími se projevuje jako určitý typ jejich chování. Podle Dovalila et al. (2012) se, z trenérského pohledu, interakce může týkat: vnímání, typu instrukce, zpětné informace, posuzování a rozhodování, verbálních projevů, gestikou, mimikou, příkazy a doporučení. „Předmětem interakce mohou být cvičení (pokyny, hodnocení), organizační nebo přípravná činnost (organizační pokyny) a pedagogické požadavky (kázeň, zaměření pozornosti)“ (Dovalil et al., 2012, 227).

Svoboda (2007) i Dovalil et al. (2012) člení projevy činnosti trenéra do tří skupin:

- slovní projevy, gestikulace, mimika,
- demonstrace cvičení,
- sledování.

Mimo těchto tří skupin může ještě existovat ještě čtvrtá, kdy trenér funguje jako rozhodčí. Toto rozdělení nepříliš vypovídá o podstatě interakce ve sportu. „Proto se z činností trenéra, hlavně verbální, vyvozují jednotlivé funkce: organizační, informační, instrukční, korektivní, hodnotící, stimulační atd.“ (Svoboda, 2007, 139). Činností trenéra je, aby sportovce instruoval, opravoval, hodnotil, povzbuzoval, chválil, trestal a také, aby jim předváděl správné provedení. Proto je nutné, aby byla tréninková činnost dobře připravena a zorganizována (Dovalil et al., 2012).

Pozitivní interakce mezi trenéry a sportovci má vliv na efektivitu tréninku, která se vztahuje k získání vyššího výkonu při soutěži (Sánchez, Borrás, Leite, Battaglia & Lorenz, 2009).

Sportovci, kteří respektují, oceňují, důvěřují a mají rádi své trenéry, mohou mít zkušenost s negativním dopadem strachu na vztah trenér-sportovec (Sagar & Jowett, 2015). Důvodem může být to, že sportovci věří, že neúspěch při úkolu bude mít

za důsledek snížení úrovně vztahu blízkosti s trenérem. Díky dalším studiím Sophie Jowett můžeme předpokládat, že vztah trenér-sportovec je pozitivně ovlivněn spokojeností účastníků tohoto vztahu a negativně ovlivněn mezilidskými konflikty (Sagar & Jowett, 2015).

Cunningham, Simmons, Mascarenhas & Redhead (2015) uvádí ve své studii o zkoumání komunikace mezi sportovci v rámci sociální interakce ve sportu, že přátelský vztah mezi sportovci a funkcionáři mimo soutěž kladně ovlivňuje dění během soutěže. Elitní fotbaloví rozhodčí uvádí, že komunikační dovednosti, jako je "škádlení", pomáhá rozvíjet vztah a budovat důvěru se sportovci (Slack, Maynard, Butt & Olusoga, 2013). Sportovci účastníci se vyšších úrovní týmových soutěží dokáží díky interakci mezi sportovci přizpůsobit svou hru zejména díky tomu, že soupeř ukáže náznaky slabosti a nejistoty, které ovlivňují jejich záměry a motivace v následujících interakcích (Cunningham, Simmons, Mascarenhas & Redhead, 2015).

V interakci trenéra se spoustou svěřenců je důležité zapamatovat si všechna jména sportovců, aby nedocházelo k anonymitě svěřenců, která je chrání před převzetím zodpovědnosti za své chování, jako tomu dochází u učitelů tělesné výchovy, kteří mají velké počty studentů ve třídách a které nevidají často (Strand & Strand, 2014). Ve studii Strand & Strand (2014) se uvádí, že trenéři týmových sportů jsou na tom lépe, jak učitelé tělesné výchovy se zapamatováním jmen a to proto, že svým svěřencům často vymýšlí přezdívky. Tyto přezdívky jsou založeny na subjektivních dojmech trenéra a mohou být jak lichotivé, jako tygr, nebo se mohou považovat za urážlivé. Přestože je každý sportovec šťastný za jedinečné oslovení (pro něj), může se to v některých ohledech zdát ponižující a připravuje to tak sportovce o identitu. Napříč tomuto se může zdát paradoxní, že trenér je schopen si zapamatovat více jména, které svěřencům vymyslel, než jejich vlastní jména (Strand & Strand, 2014).

Svoboda (2007, 140) uvádí:

Zatím se výzkum interakcí soustřeďoval hlavně na propracování účelových diagnostických prostředků, a to zejména ve výuce školské; začíná obvykle sledováním činností učitele. To bylo i v minulosti uplatňované tzv. pedagogické pozorování procesu vyučování, v němž se registrují všechny výrazné interakce. Podobný charakter má i novější tzv. systematické pozorování, které má svůj základ u kategoriálního systému vypracovaného původně Flandersem (1967). Od tohoto

přístupu se dnes odvozují četné další kategoriální systémy, uplatňované v poslední době i při sledování interakcí trenéra a sportovce.

2.1.3 Interakční styl

Dle Dytrtové a Krhutové (2009) je osobnost tvořena celkem složek (emocionální, kognitivní, regulační a adjektivní) bez závislosti na sobě. Profil osobnosti získaný těmito složkami se pak promítá do reakcí, psychických procesů a stavů, a stává se tak podmiňující pro interakční aktivity osobnosti.

Z psychologického hlediska řadíme interakční styl k rysům osobnosti (Janíková, 2011). Jedná se o převládající prvky, či vlastnosti interakce, které utvářejí relativně trvalou charakteristiku osoby. Podle interakčního stylu lze předpokládat, jak se bude daný jedinec v danou chvíli chovat a jeho chování se tak stává předvídatelným. Jednotlivé interakční styly byly původně na principu dvou protikladů, například autoritativní styl – demokratický styl (Gavora, 2005).

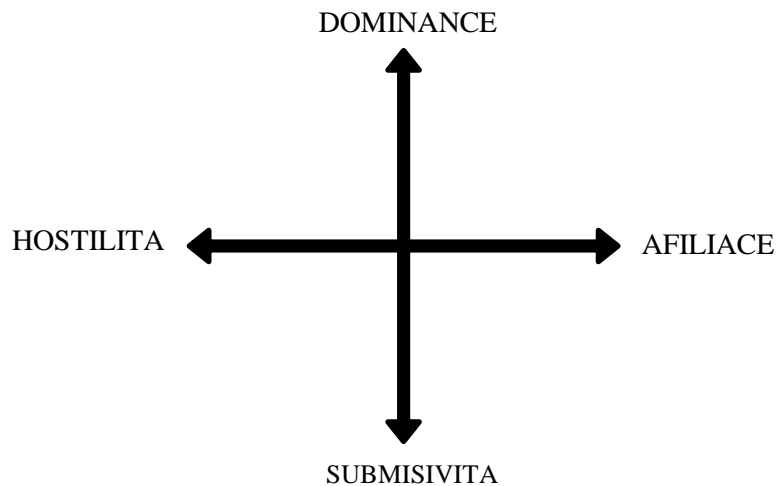
Za základní kámen interakčního stylu můžeme považovat Learyho teorii interpersonálního chování (pod pojmem interpersonální chování si představme vše, co probíhá v interakci mezi dvěma a více jedinci) (Janíková, 2011).

Ten vycházel z předpokladu, že jedincovo interpersonální chování ovlivňují dvě síly: (a) *redukce strachu*, kdy se jedinec snaží (vědomě či nevědomě) při komunikaci s druhým jedincem zvolit takové interpersonální chování, které mu umožní vyhnout se situacím, jež u něho vyvolávají pocit obav, strachu a úzkosti; (b) *udržení sebeúcty*, kdy se jedinec při interakci s jiným jedincem snaží chovat tak, aby měl sám ze sebe „dobrý pocit“, aby si zachoval takovou míru sebeúcty, která odpovídá jeho představám a požadavkům (Janíková, 2011, 57).

Každý jedinec je ovlivněn těmito silami do takové míry, že se jeho chování liší dle osoby, se kterou je v interakci. Chování se tak stává konzistentní díky tomu, že se jedinec chová podobným způsobem jako jeho komunikující partner. Konzistentnost chování spočívá také v tom, že pokud se jedinci v dané situaci osvědčí určitý typ chování, tak ho bez váhání použije i v situaci, která je velmi podobná té, ve které byl tento typ chování účinný. Díky těmto osvědčeným vzorcům interpersonálního chování je jedinec schopný interakce v různých situacích (Janíková, 2011).

Leary ve svém modelu interpersonálních tendencí pracuje se dvěma dimenzemi (obrázek č. 2). Tou první, která v modelu představuje vertikální osu, je dle Harvanové (2010) *dimenze kontroly* někdy označována jako dimenze vlivu, popřípadě dimenze moci. Tuto dimenzi vymezují hraniční pojmy *dominance*, pro kterou je charakteristické prosazování se, ovládnání prostoru, autoritativnost, či sebejistota, a *submitivita*, která je opakem dominance. To znamená, že jedinec se umí podřídit, je skromný, tolerantní, opatrný, ale je taky nejistý a neumí být přísný (Franče, 2007).

Tou druhou osou je osa vertikální, která představuje dimenzi *proximity*, která hodnotí blízkost vztahů mezi jedinci v interakci. Na jedné straně je vymezena pojmem *hostilita*, což charakterizuje vztah chladný, nepřátelský, až dokonce odpor, a na straně druhé je *afiliace*, pro kterou je charakteristický blízký, vřelý, kamarádský vztah (Harvanová, 2010).

Obrázek 2. Learyho zjednodušený model interpersonálních tendencí (Franče, 2009)

Na začátku výzkumu provedl Leary se svými kolegy řadu analýz, jejichž cílem bylo vytvoření 16 typů interpersonálního chování (obr. 4). Později však tento počet zredukoval na osm tak, že sloučil vždy dva sousední typy, které si byly povahově velmi podobné. Těchto 8 typů (obr. 5) je znázorněno výsečemi, které leží na dvou výše zmíněných osách v rámci interpersonálního kruhu (Janíková, 2011).

„Osvědčený způsob chování se stává algoritmem chování a je pro daného člověka typický. Tak vzniká interakční styl“ (Dytrtová & Krhutová, 2009, 33).

2.1.4 Interakční styl trenéra

Interakční styl trenéra (aplikovaný výzkum Mgr. Jany Harvanové, Ph.D. a doc. PhDr. Dany Štěrbové, Ph.D.) vychází z interakčního stylu učitele. V dnešní době se interakční styl skládá z osmi charakteristik neboli dimenzí, jak jsou nazývány oproti původním šestnácti dimenzím (obr. 3 a obr. 4). Díky tomuto modelu lze popsat interakční styl komplexněji. Mezi autory tohoto modelu patří Wubbels, Créton a Hoomayers z Univerzity v Utrechtu v Holandsku (Gavora, 2005).

Na základě těchto poznatků Gavora, Mareš a den Brok (2003) popsali interakční styl učitele (Dytrtová & Krhutová, 2009). „Aplikovanou metodou výzkumu interakčního stylu učitele byl QTI dotazník (Questionnaire on Teacher Interaction), jehož tvůrci se inspirovali Learyho typologií osobnosti a aplikovali ji na osobnost učitele“ (Dytrtová & Krhutová, 2009, 28).

„Mareš a Gavora (2004, 107) se při tvorbě české a slovenské verze Wubbelsovy aplikace Learyho teorie na pedagogické jevy rozhodli změnit označení krajních pólů horizontální dimenze (proximity). Místo dvojice odpor-kooperace zvolili z terminologických důvodů dvojici odmítavost-vstřícnost.“

Charakteristika jednotlivých dimenzí interakčního trenérského stylu (Dytrtová & Krhutová, 2009; Mareš & Gavora, 2004):

- **Organizátor** – Udrží pozornost, má přehled o tom, co se při tréninku děje, umí naučit, upozorňuje na to, co se bude dít, zadává úkoly, vysvětluje, usměrňuje pozornost.
- **Pomáhající** – Vytváří příjemnou atmosféru, je přátelský, umí pomoci potřebným, je důvěryhodný, projevuje zájem, připojuje se k probíhajícímu dění, je ohleduplný, taktní, dokáže žertovat.
- **Chápající** – Trpělivý, často diskutuje, chápe nedostatky, je tolerantní, dokáže vyslechnout, projevuje empatii, dává najevo důvěru a pochopení, přijímá omluvy, hledá způsoby, je otevřený.
- **Vede k zodpovědnosti** – je velkorysý, přijímá omluvu z rozumných důvodů, nechává svěřence se rozhodnout, dává prostor pro samostatnou práci, dává volnost, svobodu spolu s odpovědností, respektuje návrhy svěřenců.
- **Nejistý** – Maskuje, když něco neví, je váhavý, bývá zmatený, často si neví rady, je snadné ho vyvést z míry, drží se stranou, nezasahuje do dění, připouští, že chyba může být v něm samotném.

- **Nespokojený** – Cokoli svěřenec udělá, se mu nelíbí, je podezřívavý, vyhrožuje, čeká na ticho, tváří se mrzutě, nevrle, a je zamračený, stále se vyptává.
- **Kárající** – Mívá pichlavé poznámky, je lehké ho rozčílit, má špatnou náladu, chová se povýšeně, dovede si svěřence „podat“, bývá podrážděný, rád zakazuje, upozorňuje na chyby, trestá.
- **Přísný** – vyžaduje naprosté soustředění a bezpodmínečnou poslušnost, přísně trestá podvod, má vysoké požadavky, trvá na dodržování pravidel, drží svěřence zkrátka, přísně je hodnotí.

Každý člověk má různě silné tyto dimenze a tím se od sebe liší. Většinou jedna dimenze nad ostatními převažuje a ostatní jsou zastoupeny pouze v menších hodnotách. Dimenze interakčního stylu se znázorňují na 8 osách, které dohromady tvoří osmiúhelník, viz obrázek č. 5. Díky tomuto grafickému znázornění pak můžeme nejen lépe vidět hodnoty v jednotlivých dimenzích, ale taky pochopit vzájemné vztahy mezi nimi. Dimenze umístěné naproti sobě (v grafu), vyjadřují protikladné vlastnosti, například trenér, který pomáhá, nemůže být zároveň velmi nespokojený (Gavora, 2005).

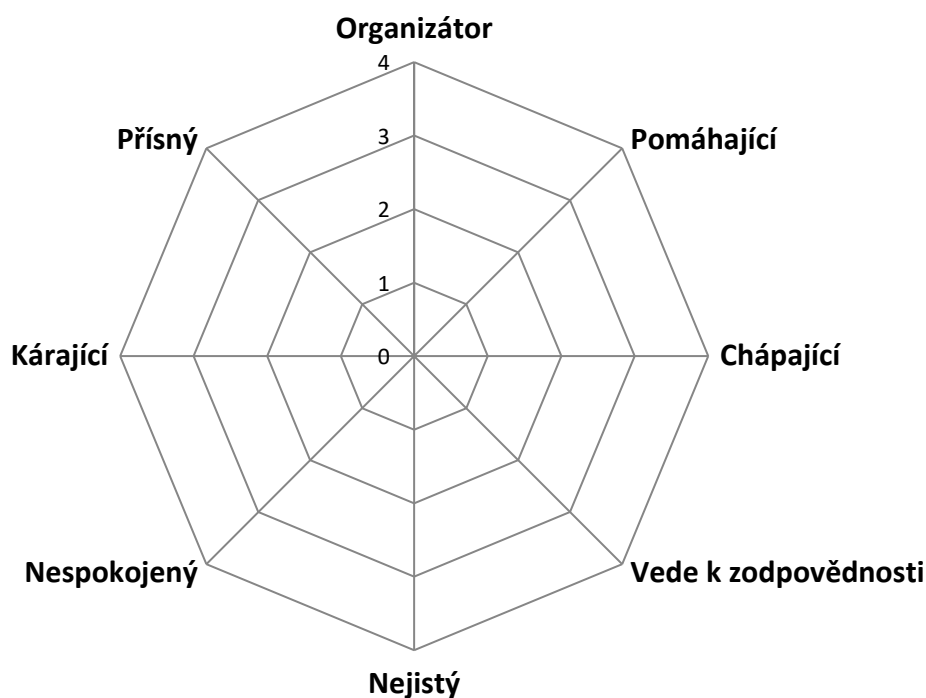
Konkrétní interakční trenérský styl lze zjistit díky již zmíněnému dotazníku QTI (adaptace pro trenéry Harvanová, Štěrbová), ve kterém svěřenci přiřazují hodnoty 0-4 k výrokům týkajících se jejich trenéra. Pokud daný výrok zcela charakterizuje osobnost trenéra (např. „Má smysl pro humor“), pak svěřenec přidělí tomuto výroku hodnotu 4 (tzn. vždy), pokud se daný výrok hodí pouze z části, tak svěřenec hodnotí stupněm 1, 2, 3 a pokud daný výrok neplatí, hodnocení je rovno 0 (tzn. nikdy). Za každou dimenzi je spočítán aritmetický průměr hodnot, který je pak vyznačen do grafu a spojnici těchto bodů vzniká interakční styl daného jedince (Dytrtová & Krhutová, 2009).

Uspořádání dimenzí (obr. č. 5) není náhodné. Největší vztah mají vždy dvě dimenze umístěné hned vedle sebe, naopak nejvzdálenější vztah mají dimenze, které v grafu leží naproti sobě (jejich korelace je negativní). Korelace dimenzí, které v grafu svírající pravý úhel, je nulová. Tento graf zároveň představuje dvě na sebe kolmé osy dimenzí kontroly a prokmity (Janíková, 2011).

Janíková (2011, 59) uvádí, že se jedná o model vědecký, nikoli normativní:

Navržený model je vědecký, tj. popisuje a analyzuje interpersonální chování učitelů ve výuce. Není to model normativní, který by určoval, jak se má učitel chovat,

neposuzuje typy chování, tedy který je horší či lepší. Učitel se ocitá v řadě pedagogických situací, na které může zareagovat kterýmkoli způsobem a tento způsob může být přijatelný. V některých situacích je například třeba, aby učitel žáky pokáral anebo jim ukázal, že něco neví, něčím si není jistý.

Obrázek 5. Dimenze Interakčního stylu (Gavora, 2005)

2.2 Trenér

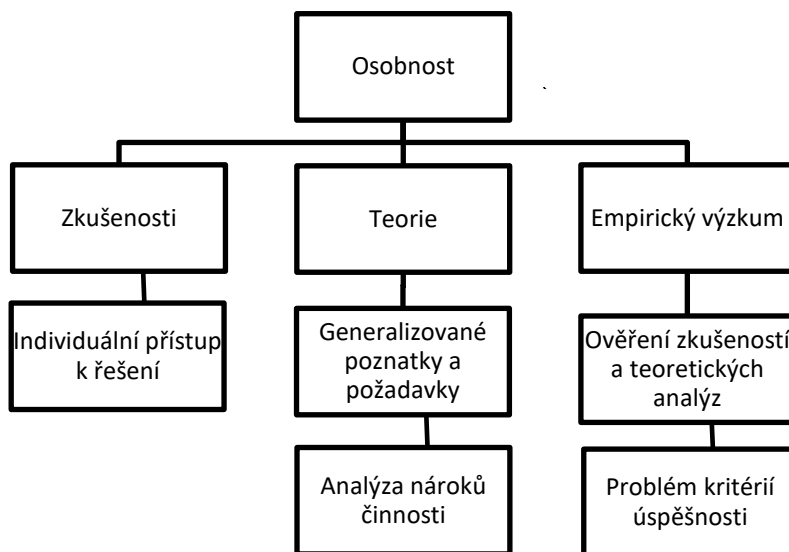
Pojem trenér se v českém prostředí spojuje výhradně se sportovní edukací, jedná se o konkrétní povolání s dlouholetou tradicí (Průcha et al., 2009). Trenér je v Pedagogickém slovníku (Průcha, Walterová & Mareš, 2009, 316) popsán jako „profese pedagogického charakteru uplatňující se jednak ve sféře sportu, jednak v profesním vzdělávání jako instruktor při výcviku praktických dovedností v různých pracovních odvětvích“. „Trenérská práce je především interakční, nestačí tedy jen vědomosti odborné, všeobecné i pedagogické a psychologické ani slavné jméno z předchozí sportovní kariéry“ (Dovalil et al., 2008, 136).

Podle Svobody (2007) stačí, když má člověk minimální zkušenost a absolvovaný krátkodobý kurs na to, aby se mohl stát trenérem. Spousta lidí si myslí, že povolání trenéra je jednoduché, jen z toho úsudku, že stát se trenérem není těžké, ale opak je pravdou a rozdíly ve kvalitě trenéra jsou zřejmé na první pohled. Ti rozumní pečlivě zváží všechny

nároky na osobnost trenéra, zjistí si, co za úkoly je čeká a co role trenéra v praxi obnáší (Svoboda, 2007).

Dimec a Kajtna (2009) zkoumaly, ve svém výzkumu psychologické rozdíly charakteristiky osobnosti mladších a starších trenérů. Mladí trenéři byli limitováni věkem do 34 let, zatímco ti starší od 35 let nahoru. Dle výsledků výzkumu můžeme usoudit, že mladší trenéři jsou více otevření inovacím, jsou více svědomití, příjemní a dokáží lépe ovládat své emoce. Na druhé straně starší trenéři mají větší zkušenosti v jejich práci a čím dál tím více využívají demokratické a autokratické chování, které souhrně můžeme nazvat jako expresivní chování. Dále jsou u nich častěji hlášeny problémy na pracovišti.

Studie osobnosti trenéra je velmi obtížná (obr. 6), mezi problémy patří nejen poznání jedince, ale i charakteristika osobnosti trenéra v případě, že možnosti výzkumníka jsou omezené. Ovšem empirické výzkumy porovnávají nejen teoretické požadavky a nároky v odlišných situacích, ale i zkušenosti trenéra (Svoboda, 2007).

Obrázek 6. Přístupy k informacím o potřebných vlastnostech trenéra (Svoboda, 2007, 120)

Základní rolí trenéra ve sportu je vést sportovce v přípravě a následné soutěži. Jeho role se uplatňuje i v jiných situacích, a to například v komunikaci s vedením, médií, fanoušky atd. (Buzek, 2007). S rolí trenéra je spojeno spousta očekávání nejen od okolí, ale hlavně od sportovců, což může občas přinést neshodu mezi sportovcem a trenérem. Trenér by měl počítat s tím, že očekávání osob, se kterými ve své funkci přichází do styku, se může velmi lišit a tyto očekávání by neměl ignorovat (Svoboda, 2007).

Určité požadavky na roli trenéra jsou nerozlučitelně spjaty s jeho povoláním a do jisté míry jsou dány i jeho osobností. Jistým způsobem role trenéra přináší prostor pro osobitou tvořivost. Pro vývoj osobnosti trenéra může hrát pozitivní úlohu proces adaptace, kdy se trenér adaptuje na nároky trenérské profese. Ze souhrnnosti těchto nároků vyplývá, že role trenéra se skládá z řady dimenzí. Realistická role trenéra má dva hlavní úkoly: sportovní úspěch a výchovné působení (Svoboda, 2007).

Dovalil et al. (2012, 230) shrnuli obecná doporučení k řídicí činnosti trenéra v sociálně psychologickém smyslu:

- Trenér má být modelem, vzorem pro svoje svěřence. Být přísný, ale chápající, schopný sebezpoznání a seberegulace.
- Vyžadovat plné odevzdání se a prožívání sportu, ale dávat též najevo, že v životě mohou být i důležitější věci.
- Usilovat o spravedlnost, pokud jde o pozornost i sympatie.
- Budovat u sportovců sebedůvěru, ale i sebekontrolu.
- Učit umění koncentrace a relaxace.
- Komunikovat s rozhodností, ale přátelsky, s dobrou náladou.
- Korigovat krátce, nejprve pochválit to dobré a pak opravovat.
- Hněv má být pozitivní. Negativní odsouzení působí destruktivně.
- Pochválit, co je dobré, ale nechválit neustále.
- Sledovat, s jakými příčinami sportovci spojují výsledek v soutěži (kauzální atribuce).
- Vytvářet atmosféru, v níž má sportovec právo se vyjádřit.
- Nepřehánět v ničem, ani v povzbuzování, ani v kritice.
- Po neúspěchu najít způsob, jak sportovce z této situace dostat.
- Klást odpovědnost na jedince i ostatní členy týmu.
- Rozlišovat nechuť od únavy fyzické či psychické.

2.3 Typologie trenéra

Typologie je proces roztřídění trenérských osobností s podobnými projevy do určitých skupin podle nejrůznějších kritérií. Žádná z typologií nedokáže pokrýt celou osobnost trenéra, vždy se dotýká jedné nanejvýš několika jeho vlastností (Buzek, 2007). „Kritéria dělení se vždy týkají jen některých oblastí osobnosti trenéra“ (Votík, 2005, 221).

2.3.1 *Typologie podle výkonnostní úrovně svěřenců*

- **Trenér pedagog** je optimální typ trenéra pro trénink dětí a mládeže, kde je důležité respektovat vývojové zvláštnosti. Měl by být vzorem pro své svěřence a také by měl svou práci zaměřovat perspektivně do budoucnosti. Mezi další vlastnosti patří hluboké znalosti o rozpoznávání talentů a také umění přizpůsobit trénink každému svěřenci na míru jeho věkovým zvláštnostem (Dovolil et al., 2012).
- **Trenér organizátor** je optimální typ trenéra pro výkonnostní sport, důležitý je dostatek praktických zkušeností a teoretická příprava. Měl by umět zajistit kvalitní podmínky pro trénink i pro účast v soutěžích. Mezi časté vlastnosti patří dobrá komunikace při jednáních ať už s vedením klubu, vedením asociace nebo se sponzory (Dovolil et al., 2012).
- **Trenér specialista** je optimální typ trenéra pro nejvyšší výkonnostní sport. Kladou se na něho velmi vysoké nároky na odbornou kvalifikaci ve všech směrech. U tohoto trenéra se předpokládají tvůrčí schopnosti a smysl pro spolupráci v kolektivu např. vedení realizačního týmu. Nároky jsou také kladeny v oblasti řízení sportovců, přístupu a na psychologickou stránku činnosti (Dovolil et al., 2012).

2.3.2 *Typologie podle způsobu vedení skupiny*

- **Autokratické (autoritativní) vedení skupiny** je takové, kdy trenér řídí skupinu striktními příkazy nebo zákazy a vyžaduje od sportovců jejich plnění. Trenér nebere ohled na to, co si sportovci myslí a nedává jim prostor pro diskusi. Skupinová atmosféra je napjatá a spontánní aktivity sportovců mizí. Celkový výkon skupiny většinou postrádá aktivní tvůrčí prvky, přesto může být někdy i vysoký (Votík, 2005). „Předpokladem pro tento přístup ke sportovcům jsou trenérové znalosti a zkušenosti z dlouholeté praxe“ (Martens, 2006, 38).
- **Demokratické vedení skupiny** je založeno na dohodě mezi sportovcem a trenérem a na vzájemném respektování vlastních názorů. Trenér povzbuzuje sportovce k vyjádření jejich názorů, rád diskutuje a vyslechne si názory podřízených. Ve skupině převládá vysoká aktivita sportovců se vzájemnou důvěrou (Votík, 2005). Hlavním smyslem tohoto vedení skupiny je vytvoření

rovnováhy mezi vedením sportovců a možností sportovců nechat rozhodovat sami sebe (Martens, 2006).

- **Liberální vedení skupiny** tvoří opačnou stránku autokratického vedení skupiny. Trenér ponechává sportovcům volnost v rozhodování, nedává téměř žádné příkazy ani zákazy a ani příliš nekontroluje plnění úkolů. Atmosféra je zcela uvolněná a otevřená, sportovci se řídí sami sebou. Výkonnost celé skupiny je většinou nízká, a to díky nevyjasnění cílů a malé organizaci. Sportovci jsou většinou méně spokojeni s touto typologií trenéra než z demokratického vedení skupiny (Votík, 2005). „Tito trenéři mají za prvé nedostatek schopností vydávat instrukce a řídit, za druhé jsou příliš laxní, aby se vypořádali s požadavky a trenérskou odpovědností, nebo za třetí vůbec nevědí, jak trénovat“ (Martens, 2006, 38). Tento typ trenéra většinou funguje pouze jako opatrovatel sportovců a často i v této pozici selhává (Martens, 2006).

2.3.3 Typologie podle sestavování tréninkových programů

- **Tradicionalista** je trenér, který používá stále stejné tréninkové jednotky, metody a formy tréninků. Tréninkové jednotky vede příkazově a není ochoten na nich nic měnit (Votík, 2005).
- **Novátor** je typ trenéra, který vnímá zájmy sportovců, je otevřen novým formám, přijímá nové podněty a nebojí se experimentovat v rámci tréninkových jednotek (Votík, 2005).
- **Improvizátor** je takový trenér, který vede tréninkovou jednotku variabilně, jednotlivé tréninkové jednotky se od sebe odlišují. Využívá konkrétní podmínky a individuální schopnosti sportovců. Tato trenérská typologie se může zdát jako výraz povrchního přístupu, ale v případě, že má trenér alespoň rámcový plán a přípravu, tak se jedná o pozitivní typologii trenéra (Votík, 2005).

2.3.4 Typologie podle sociální role

- **Informátor** je trenér, který vše vysvětlí, rád poučuje, koriguje a předvádí se (Votík, 2005).
- **Důvěrník** je typ trenéra, který se vcitňuje do sportovců, hledá příčiny jejich jednání, vnímá jejich osobní problémy a pomáhá je řešit (Votík, 2005).

- **Ukazňovatel** vyžaduje od sportovců dodržování příkazů a zákazů, jejich porušení často přiměřeně trestá (Votík, 2005).
- **Motivátor** je trenér, který podněcuje sportovce k aktivitě, často chválí a odměňuje za úspěchy (Votík, 2005).
- **Referent** je typologií trenéra, který přenáší řešení problémů na jiné a sám nerad zaujímá jakékoli stanovisko (Votík, 2005).
- **Vychovatel** upřednostňuje a zdůrazňuje výchovnou složku sportovce a soustřeďuje se na tvorbu morálně-etických hodnot (Votík, 2005).

2.3.5 *Typologie podle zaměřenosti pedagogických přístupů*

- **Vědecko-systematický trenér** je po teoretické stránce vždy napřed, vše má vždy dokonale připravené, promyšlené a systematicky uspořádané (Buzek, 2007).
- **Empirický trenér** se soustřeďuje na praktickou stránku věci a podceňuje tak tu teoretickou (Buzek, 2007).
- **Taktický trenér** neustále řídí své sportovce a má velmi dobrou informovanost o soupeři (Buzek, 2007).
- **Emocionální trenér** umí regulovat emoce sportovců, stále udržuje pozitivní náladu mezi sportovci, občas podceňuje rozumovou úvahu (Buzek, 2007).
- **Psychologický trenér** dokáže své sportovce motivovat, jak celý tým, tak i jednotlivce, umí si poradit s vypjatými situacemi (Buzek, 2007).

2.3.6 *Typologie podle temperamentu*

- **Sangvinik** je typologií živé osobnosti s velkou dynamikou, v přiměřené míře zvládá změny ve svém okolí, na podněty reaguje rychle a nemá problém snést neúspěch (Dovalil et al., 2008). V činnostech je aktivní, schopný vykonávat více činností najednou, pracovní tempo je rychlé, na druhou stranu je bezmyšlenkovitý, zápal rychle odeznívá a je nedůkladný (Míkšík, 2001).
- **Cholerik** je trenér prudký a neklidný, vše prožívá a vyjadřuje se bouřlivě (Dovalil et al., 2008). Má rychlé pracovní tempo, je praceschopný a agilní. K záporným vlastnostem v činnosti patří výbušnost, prudkost, a nerovnoměrná výkonnost (Míkšík, 2001).

- **Flegmatik** se na venek projevuje nevýrazně a obtížně se dostává do rozpaků (Dovalil et al., 2008). Je pohybově schopen dlouhodobé činnosti, vytrvalý, ale bez dostatku pracovního nadšení a se sklonem zanedbávat povinnosti (Míkšík, 2001).
- **Melancholik** je typologií trenéra, který se snadno vyčerpá, city prožívá hluboce a dlouho, je snadno zranitelný (Dovalil et al., 2008). Je charakteristický pomalými a strnulými pohyby, je nepružný a lehce unavitelný, naopak jeho přednostmi jsou svědomitost, zodpovědnost a důkladnost (Míkšík, 2001).

2.4 Street Dance

Street Dance představuje odlišný způsob života ve společnosti, v níž dospívající chce vyjádřit svůj názor, ale není schopný najít prostředky a správné místo, aby tak učinil. Je součástí pouličních sportů, mezi které patří i *Streetball*, *Roller*, *BMX*, *Skateboarding* atd. Všechny tyto sporty utvářejí novou identitu těch, kteří je provozují (Petracovschi, 2012).

Jedná se o zastřešující pojem několika tanečních stylů, které vznikly buďto na ulici, nebo v tanečních klubech. Základem všech těchto stylů je improvizace a unikátní styl jednotlivých tanečníků, kteří vyjadřují své pocity vázané na určitý hudební žánr (Škodová, 2012).

Jago et al. (2011) zjišťovali ve svém výzkumu názory dívek a jejich rodičů na mimoškolní taneční kroužek a došli k závěru, že všechny dotazované dívky by preferovaly moderní taneční kroužek, konkrétně pak *Street Dance*. Jejich preference vychází z předpokladu, že hudba uzpůsobena tomuto tanečnímu stylu má energické beaty a často se dynamicky mění její tempo, čímž se stal pro ně *Street Dance* více zajímavější a zábavnější, než jiné taneční styly (Jago, et al., 2011).

2.4.1 Vznik a vývoj

Street Dance má své kořeny v hip hopu v sedmdesátých letech 20. století, kdy afroameričtí DJs tvořili zcela novou hudbu tím, že mixovali a scratchovali původní funkovou a soulovou hudbu. Odlišná hudba přitáhla pozornost zcela novým způsobem, děti experimentovaly s pohyby, každý chtěl předvést nějaký nový a lepší krok (Gogerly, 2011).

Podle Fiedlera, Kabáta a Šedy (2011) se za rozhodující rok pro *Street Dance* v České Republice označuje rok 1990. Zprvu všichni označovali *Street Dance* slovním spojením *hip hop*, avšak postupem času se zjistilo, že toto spojení označuje celou kulturu, jejíž součástí je i *Street Dance* (Fiedler, 2003).

Okolo roku 1993 se začaly otevírat v České Republice (ČR) taneční školy a poptávka se začala zvětšovat, na druhou stranu Slováci už byli o něco napřed, co se týká počtu tanečních škol a skupin. Po roce 2000 se velká spousta tanečníků přeorientovala z *Disca* na *Street Dance*, který byl ve všech ohledech svobodnější (Fiedler, Kabát & Šeda, 2011).

Ze začátku se tanečníci nechali inspirovat videoklipy na hudebním kanále MTV a tanečními filmy. Později se do popředí dostávají zahraniční soutěže, jako jsou například BOTY, nebo Juste Debut, kam se začínající tanečníci jezdí inspirovat aktuální špičkou *Street Dance* scény. Po roce 2000 se většina tanečníků inspiruje na internetu, který v té době měl největší rozmach. Největší vliv na rozmach *Street Dance* v ČR měl první SDK (*Street Dance kemp*) pořádaný na našem území v roce 2004. Od té doby je pořádání SDK v ČR každoroční tradicí. Sjíždějí se k nám tanečníci z celého světa, aby si navzájem předali své nejlepší kroky (Fiedler, Kabát & Šeda, 2011).

Při srovnání *Street Dance* dnes a před 10-15 lety nalzáme hned několik rozdílů, dříve se tančilo na tzv. *beaty* (úder v hudbě), zatímco dnes se tančí více o *feelingu* (pocitech) a *flow* (pohyby trupu). V dnešní době je celkově více hudby a možností více zapojovat svou kreativitu. Je jednodušší se dostat přímo ke zdroji a naučit se nový krok než kdysi, kdy se kroky předávaly postupným učením a krok se tak začal zcela lišit od původní verze. Celkově se zvýšil i zájem a poptávka po kulturních akcích, kterých je více než nespočet (Fiedler, Kabát & Šeda, 2011).

Osobnost trenéra byla zprvu pojem, který ke *Street Dance* nepatřil, jelikož si každý vymýšlel své pohyby a snažil se překonat toho druhého. Postupem času a se vznikem tanečních škol a tanečních skupin dostává pojem trenér do popředí. Trenérem se stává ten tančník, který má určité zkušenosti a chuť předat svým svěřencům něco, co se naučil (Fiedler, Kabát & Šeda, 2011). Většina trenérů se jezdí dále vzdělávat do zahraničí, kam nemá většina svěřenců možnost jet, a předávají jim tak kontakt se světovou *Street Dance* scénou, i když nepřímý (Fiedler, Kabát & Šeda, 2011).

2.4.2 Taneční styly

Většina tanečních stylů spadajících pod Street Dance se dělí na Old school a New school. Škodová (2012) uvádí, že původní název pro *Old school* byl *Original school* nebo též *O school*. Toto označení se používá pro ty taneční styly, které vznikly v 70. a 80. letech.

Na přelomu 80. a 90. let se hudba začala měnit a vznikala tak nová éra *New school*. Styly takto označené se více přiklání k individualitě, jedinečnosti a charakteristice tanečnicka. Tanečníci si přebírají kroky ze stylů označených jako *Old school* a dotvářejí je vlastními pohyby, aby více odpovídaly novému hudebnímu žánru (Fiedler, 2003).

Taneční styly mladých lidí zahrnují nejčastěji *popping* (rychlé kontrakce a uvolnění svalů umožňují sekané pohyby), *locking* (rychlé pohyby následující za zastávkami v určité poloze, které drží po delší dobu), *krump* (volné, energické pohyby prováděné pažemi, hrudníkem, hlavou i nohama) a *breakdance* (provádění prvků, které potřebují, sílu, vytrvalost a flexibilitu) (Petračovski, 2012).

Taneční styly popsané níže jsou jedny ze základních stylů obou skupin (*Old school*, *New school*) a zároveň se jedná o taneční styly, které se mohou svěřenci taneční skupiny 23 naučit v rámci jednotlivých tréninkových jednotek.

Locking

Locking je považován za jeden z prvních stylů Street Dance (Clark, 2015). Byl vytvořen v roce 1970 Donem Campbellem v klubech v Los Angeles. Tento styl vznikl úplně náhodně, když se Don pokoušel o *robot shuffle*, část těla mu zůstala na místě a tím vznikl základ pro *locking* (Clark, 2015). Hlavním cílem tohoto stylu je přilákat diváky svým speciálním vzhledem (barevné čepice, buřinky, podkolenky, kšandy atd.) a zároveň je pobavit svým pozitivním projevem (Škodová, 2012).

Popping

Popping vznikl stejně jako *locking* v roce 1970. Jeho autorem se stal Sam Boogaloo z Kalifornie (Clark, 2015). Podstatou *poppingu* je práce se svalovou kontrakcí a výslednými sekanými pohyby připomínající například robota, či loutku. Sam Boogaloo vytvořil ještě jeden styl, který pojmenoval *boogaloo*, který vychází z *poppingu* (Clark,

2015). Je důležité podotknout, že *popping* není zastřešující termín pro *boogaloo*, *waving*, *tutting*, *gliding* a *animation*, na druhou stranu jsou často tyto styly do *poppingu* přidávány pro oživení (Clark, 2015).

Krump

Krump byl vytvořen před rokem 2000 v Los Angeles. Mezi zakladatele patří Ceasare "Tight Eyez" Willis a Jo'Artis "Big Mijo" Ratti (Clark, 2015). Pro *krump* jsou charakteristické přehnaně energetické pohyby, mezi které patří krátké *jabs*, *arm swings*, *stomps* a *chest pops* (Clark, 2015). Tento styl se může na první pohled zdát pro diváka agresivní, ale zdání klame a jedná se o bezkontaktní styl tance.

House

House byl vytvořen v kolektivu tanečnicků v 80. letech v New Yorku. Jedná se o pozitivní tanec, který v sobě nese prvky *hip hopu*, *jazzu*, *salsy* i *mamby*. Hlavní složkou tance je práce nohou, přesto tanečník nesmí zapomínat na to, že celé tělo včetně boků, hlavy a ramen se musí po celou dobu pohybovat (Clark, 2015).

Dancehall

Dancehall není jen styl tance, ale jedná se i o specifický hudební styl vzniklý na Jamajce. Z Jamajky putoval nejdříve do USA v druhé polovině 40. let (Škodová, 2012). Každý dancehallový krok má svůj název, historii i autora. Většina dancehallových písní pak obsahuje názvy těchto kroků, které pak tanečníci tančí (Škodová, 2012).

Waacking

Waacking se poprvé začal objevovat okolo roku 1970 v Los Angeles v místních gay klubech. Tento styl byl ovlivněn animovanými postavami hollywoodských němých filmů, muzikálu a různých karikatur. Pro *waacking* jsou charakteristické dramatické pózy v kombinaci s rychlou prací nohou a ostrým a silným pohybem paží s vlnovým charakterem (Clark, 2015).

3 CÍLE PRÁCE

Cílem diplomové práce je zjistit, jaké jsou rozdíly v interakčních trenérských stylech trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín. Jaký interakční trenérský styl tyto trenéři uplatňují v rámci jednotlivých tréninkových jednotek z pohledu svěřenců a jejich samotných a jaký je „ideální“ interakční trenérský styl trenéra z pohledu svěřenců a samotných trenérů taneční skupiny.

3.1 Dílčí cíle

- A. Identifikovat interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe).
- B. Identifikovat interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu svěřenců.
- C. Identifikovat „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu trenérů a svěřenců.

3.2 Výzkumné otázky

- 1) Jaký je interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)?
- 2) V jakých dimenzích se liší názor jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín na jejich vlastní interakční trenérský styl (sebereflexe) v porovnání s jejich názorem na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra?
- 3) Jaký je interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu jejich svěřenců?
- 4) Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na věkovém složení skupiny svěřenců?
- 5) Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na výkonnostní úrovni svěřenců?
- 6) Jaký je „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu svěřenců a trenérů?

- 7) V jakých dimenzích se liší názor svěřenců na „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na věkovém složení skupiny svěřenců?
- 8) V jakých dimenzích se liší názor svěřenců na „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na výkonnostní úrovni svěřenců?

4 METODIKA

4.1 Výzkumný soubor

Výzkum byl realizován v lednu 2017 v taneční skupině 23 při SVČ Fokus Nový Jičín. Výzkumný soubor byl tvořen trenéry taneční skupiny 23 a jejich svěřenci ve věku 12. – 18. let.

Respondenty lze rozdělit do dvou skupin:

1. Trenéři
2. Svěřenci
 - Juniorské věkové kategorie (12.-14. let)
 - Hlavní věkové kategorie (15.-18. let)

V rámci výzkumu bylo osloveno 60 svěřenců ze 4 skupin taneční skupiny 23 a jejich 4 trenéři. Všichni trenéři i zletilí svěřenci osobně podepsali informovaný souhlas s dobrovolnou účastí v této studii. U nezletilých svěřenců byl předán informovaný souhlas a průvodní dopis zákonným zástupcům, kteří svým podpisem stvrdili dobrovolnou účast svých potomků ve výzkumu.

Před samotným začátkem výzkumu projeví nejen všichni dotazovaní trenéři zájem o jeho výsledky a případnou interpretaci výsledků, ale i samotný ředitel SVČ Fokus Nový Jičín, který zastřešuje taneční skupinu 23 a který nejen samotný výzkum povolil, ba i podpořil tím, že poskytl zázemí a materiál (tisk dotazníků, papíry, propisky) pro celý výzkum.

Výzkumné šetření skupin svěřenců probíhalo vždy v rámci jednotlivých tréninkových jednotek skupin, kdy byly svěřencům dotazníky rozdány i s pokyny k vyplnění. Svěřenci měli na vyplnění dostatek času a libovolný prostor tanečního sálu, kde nebyli nikým a ničím rušeni. U trenérů probíhalo šetření v rámci schůzky tanečního oddělení SVČ Fokus Nový Jičín, a to v kanceláři vedoucí tanečního oddělení. Stejně jako svěřencům, tak i trenérům byl poskytnut dostatek času a prostoru na vyplnění dotazníků.

Projekt výzkumné práce byl schválen Etickou komisí FTK UP Olomouc dne 24. 11. 2015 pod číslem 33/2015.

Tabulka 1. Charakteristika trenérů

Trenér	Pohlaví	Věk	Vzdělání	Kvalifikace	Délka praxe (v letech)
A	žena	23	VŠ	žádná	7
B	žena	25	VŠ	žádná	8
C	žena	26	VŠ	žádná	9
D	muž	22	SŠ – maturita	žádná	6

V tabulce č. 1 je zaznamenaná charakteristika trenérů účastnících se výzkumu, jejich věk, dosažené nejvyšší vzdělání, trenérská kvalifikace a délka trenérské praxe uvedená v letech. Mezi trenéry je jeden muž, zbývající jsou ženy. Průměrný věk trenérů je 24 let, přičemž nejmladšímu je 22 let a nejstarší trenérce 26 let. Nejmladší trenér má středoškolské vzdělání s maturitou a zbylé tři trenérky mají vzdělání vysokoškolské. Žádný z trenérů nemá trenérskou kvalifikaci, jelikož se v *Street Dance* nevystavuje. Průměrná délka praxe v letech je 7,5 let. Trenér s nejkratší praxí je trenér D (6 let) a trenérka s nejdelší praxí je trenérka C (9 let).

Tabulka 2. Skupinová charakteristika svěřenců juniorské věkové kategorie

Skupina svěřenců	Věkové rozmezí	Vzdělání	Výkonnostní úroveň	Počet svěřenců
JVK A	12-14	žádné	pokročilí	15
JVK B	12-14	žádné	mírně pokročilí	15
JVK C	12-14	žádné	začátečníci	15

Z tabulky 2 lze vyčíst skupinovou charakteristiku svěřenců juniorské věkové kategorie, jejich věkové rozmezí, vzdělání a výkonnostní úroveň. Věk svěřenců se pohybuje v rozmezí 12-14 let. Žádný ze svěřenců nemá ukončené základní vzdělání. Svěřenci jsou rozděleni do skupin podle výkonnostní úrovně, která je od začátečníku až po pokročilé. Skupina svěřenců JVK A jsou na pokročilé úrovni, JVK B jsou na úrovni mírně pokročilé a svěřenci s úrovní začátečníka jsou ve skupině JVK C. Výkonnostní úrovně jsou přiřazovány svěřencům dle subjektivního názoru trenérů na úvodním

tréninku. Počty svěřenců se ve všech skupinách, během prvních tří měsíců od náboru, ustálily na počtu 15. A to tím způsobem, že se svěřenci rozhodli přestat s tancem, nebo bez udání důvodu přestali taneční skupinu navštěvovat.

Tabulka 3. Skupinová charakteristika svěřenců hlavní věkové kategorie

Skupina svěřenců	Věkové rozmezí	Vzdělání	Výkonnostní úroveň	Počet svěřenců
HVK	15-18	základní	mírně pokročilí	15

Tabulka 3 charakterizuje skupinu svěřenců zařazených do hlavní věkové kategorie, jejich věkové rozmezí, dosažené vzdělání a výkonnostní úroveň skupiny. Věk svěřenců v této skupině se pohybuje od 15 do 18 let. Všichni svěřenci mají za sebou ukončené základní vzdělání. Výkonnostní úroveň této skupiny je mírně pokročilá, vzhledem k tomu, že ve skupině jsou svěřenci jak pokročilé úrovně, tak úplní začátečníci. Počet aktivně docházejících členů v této skupině je 15, zbylí členové se v době plánování a realizace výzkumu z neznámých důvodů neúčastnili tréninků.

4.2 Výzkumná metoda

Pro tento výzkum byl použit dotazník interakčního stylu trenéra/trenérky. Tento dotazník má různé varianty podle toho, jestli je určený trenérovi, který hodnotí sám sebe (sebereflexe), nebo je určený pro sportovce, kteří hodnotí trenéra. Další variantou je dotazník „ideálního“ trenéra/trenérky označený písmenem „B“, který se také liší v tom, jestli je určený pro trenéry, nebo sportovce. Konkrétně se jedná o tyto varianty dotazníku interakčního stylu trenéra/trenérky:

- dotazník interakčního stylu trenéra/trenérky – adaptace pro sportovce Harvanová, Štěrbová (in press),
- dotazník interakčního stylu trenéra/trenérky (B) – adaptace pro sportovce Harvanová, Štěrbová (in press),
- dotazník interakčního stylu trenéra/trenérky (A) – adaptace pro trenéry Harvanová, Štěrbová (in press),
- dotazník interakčního stylu trenéra/trenérky (B) – adaptace pro trenéry Harvanová, Štěrbová (in press)“.

Všechny varianty dotazníku interakčního stylu byly upraveny autorkami Harvanovou a Štěřbovou (2015) z původního dotazníku QTI (Questionnaire on Teacher Interaction) mezi jehož autory patří T. Wubbels aj. Levy. Do českého jazyky byl tento dotazník přeložen pány J. Mareš, P. Gavora a P. den Brok (2003), pod názvem Dotazník interakčního stylu učitele.

Výše zmíněný dotazník interakčního stylu trenéra obsahuje 64 položek rozdělených do 8 dimenzí interakčního stylu (tabulka 4). Toto rozdělení je totožné s původní verzí dotazníku Interakčního stylu učitele. Jednotlivé dimenze jsou pojmenovány: *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti*, *Nejistý*, *Nespokojený*, *Kárající* a *Přísný*. Příklad popisu jednotlivých dimenzí dle Dytrtové a Krhutové (2009) a Mareše a Gavory (2004) je zmíněn na stránkách 18-19. Výsledný interakční styl trenéra lze zaznamenat do grafu ve tvaru osmiuhelníku (viz obr. č. 5). Jednotlivé výseče osmiuhelníku pak představují samotné dimenze interakčního stylu trenéra. Z grafu je pak jednoduše patrné, které dimenze u daného trenéra převládají a které nikoli.

Tabulka 4. Rozmístění položek dotazníku do jednotlivých dimenzí

Dimenze interakčního stylu	Položky v dotazníku
<i>Organizátor</i>	1, 7, 16, 34, 42, 48, 58, 64
<i>Pomáhající</i>	6, 24, 29, 31, 33, 36, 57, 61
<i>Chápající</i>	2, 4, 8, 12, 14, 17, 43, 46
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	9, 21, 25, 35, 40, 49, 53, 59
<i>Nejistý</i>	5, 11, 18, 20, 39, 45, 47
<i>Nespokojený</i>	22, 26, 27, 37, 50, 54, 55, 62
<i>Kárající</i>	10, 13, 15, 19, 28, 41, 44, 51, 52
<i>Přísný</i>	3, 23, 30, 32, 38, 56, 60, 63

Dotazník interakčního trenérského stylu se vyplňuje anonymně pomocí bodové škály 0-4. V případě, že respondent s výrokem nesouhlasí, zakroužkuje 0 (nikdy), v případě, že je výrok platný, vždy zakroužkuje respondent 4. V případě omylu lze číslo přeškrtnat a zakroužkovat platné.

Naměřené výsledky byly statisticky testovány v softwaru STATISTICA 12cz. Tento vzájemný vztah byl testován pomocí neparametrické statistiky, konkrétně

pak prostřednictvím Wilcoxonova párovacího testu. Hladina statistické významnosti byla stanovena na 5 %.

5 VÝSLEDKY

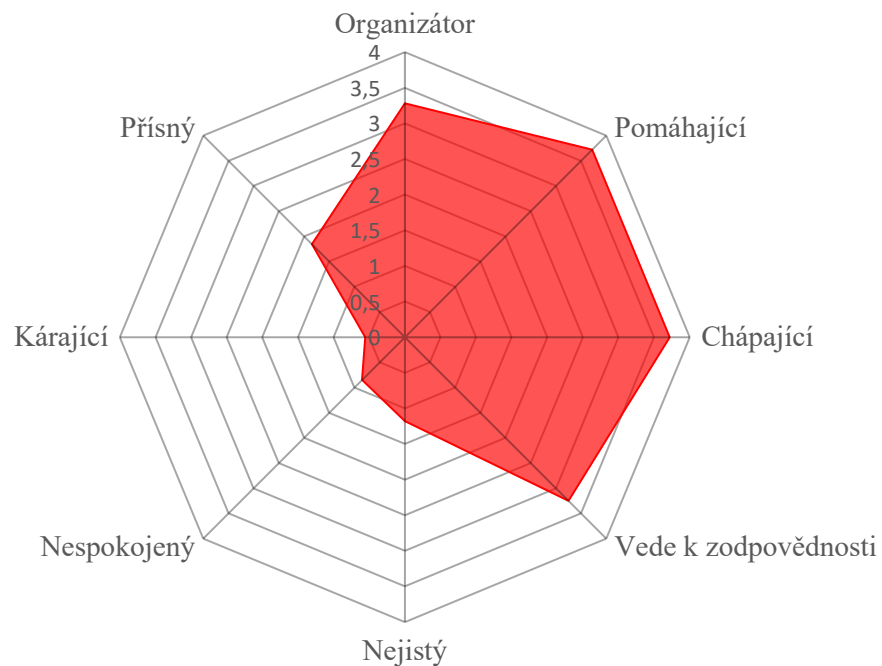
Výsledky výzkumného šetření jsou prezentovány formou grafů a tabulek. Struktura výsledků výzkumu odpovídá pořadí výzkumných otázek popsaných v kapitole 3.

5.1 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 1

V této kapitole jsou prezentovány souhrnné výsledky interakčního trenérského stylu všech trenérů, zprůměrovány do jedné hodnoty a naneseny do grafu a tabulky. Tyto hodnoty se týkají výzkumné otázky, která zjišťuje, jaký je interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe).

Tabulka 5. Souhrn výsledků hodnocení interakčních trenérských stylů všech trenérů z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)

Charakteristika dimenzí	Průměr všech trenérů
<i>Organizátor</i>	3,28
<i>Pomáhající</i>	3,72
<i>Chápající</i>	3,72
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,25
<i>Nejistý</i>	1,18
<i>Nespokojený</i>	0,85
<i>Kárající</i>	0,56
<i>Přísný</i>	1,84

Vysvětlivky: ■ Souhr interakčních trenérských stylů trenérů z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)

Obrázek 7. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu všech trenérů z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)

Z výsledků uvedených v Tabulce 5 a na Obrázku 7 můžeme předpokládat, že interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 je, dle jich samotných, nejvíce zastoupen v dimenzích *Pomáhající* a *Chápající*. Na druhé straně se trenéři nejméně vidí v dimenzích *Kárající* a *Nespokojený*. Interakční trenérský styl všech trenérů je v dimenzi *Přísný* naplněn z 46 %.

5.2 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 2

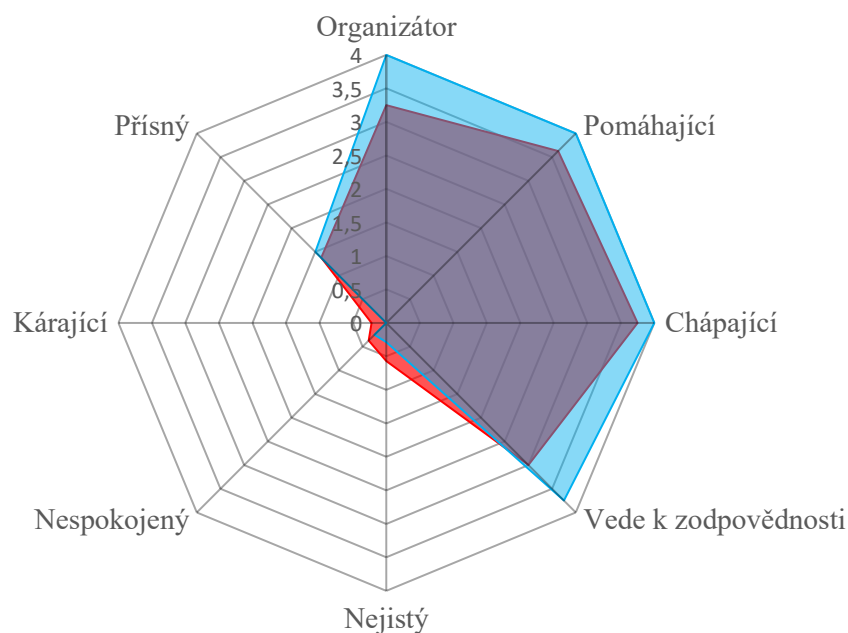
Hodnoty v této kapitole se skládají z interakčních trenérských stylů jednotlivých trenérů (sebereflexe) a z jejich vlastních názorů na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra. Výsledné hodnoty jsou zaznamenány do tabulek a grafů, ze kterých může být patrný rozdíl mezi zjištěnými hodnotami. Výzkumná otázka zjišťuje, v jakých dimenzích se liší názor jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVC Fokus Nový Jičín na jejich vlastní interakční trenérský styl (sebereflexe) v komparaci s jejich názorem na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra.

Trenérka A

Tabulka 6. Souhrn výsledků hodnocení trenérky A (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra

Charakteristika dimenzí	Sebereflexe	ITS „Ideálního“ trenéra
<i>Organizátor</i>	3,25	4,00
<i>Pomáhající</i>	3,63	4,00
<i>Chápající</i>	3,75	4,00
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,00	3,75
<i>Nejistý</i>	0,57	0,29
<i>Nespokojený</i>	0,37	0,25
<i>Kárající</i>	0,22	0,00
<i>Přísný</i>	1,38	1,50

Vysvětlivky: ITS – Interakční trenérský styl

Vysvětlivky: ■ Trenérka A - sebereflexe

■ Trenérka A - ITS "ideálního" trenéra

Obrázek 8. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky A (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky A

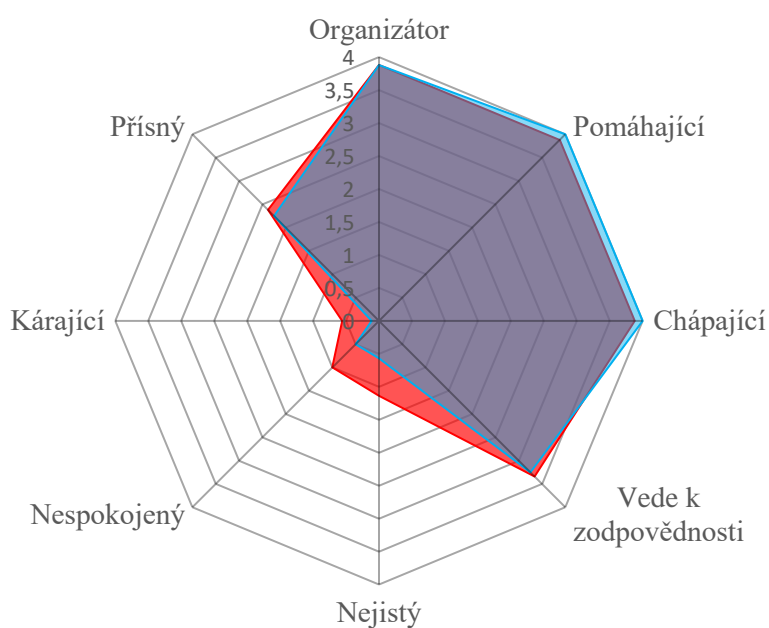
Z výsledků uvedených v Tabulce 6 a na Obrázku 8 můžeme předpokládat, že trenérka A se ztotožňuje se svou představou interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra. Největší rozdíly jsou vidět v dimenzích *Organizátor* a *Vede k zodpovědnosti*, které stejně jako dimenze *Pomáhající*, *Chápající* a *Přísný* nebyly úplně naplněny dle představy trenérky A o interakčním trenérském stylu „ideálního“ trenéra. Zbylé dimenze *Nejistý*, *Nespokojený*, *Kárající* jsou z pohledu trenérky A (sebereflexe) posíleny oproti představě interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra. Dle získaných dat se můžeme domnívat, že trenérka A podle sebe uplatňuje interakční trenérský styl *Chápající* v kombinaci s *Pomáhající*, který se neúplně shoduje s představou trenérky A o interakčním trenérském stylu „ideálního“ trenéra, který by měl uplatňovat *Organizátor*, *Pomáhající* a *Chápající* interakční trenérský styl.

Trenérka B

Tabulka 7. Souhrn výsledků hodnocení trenérky B (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra

Charakteristika dimenzí	Sebereflexe	ITS „Ideálního“ trenéra
<i>Organizátor</i>	3,38	3,88
<i>Pomáhající</i>	3,88	4,00
<i>Chápající</i>	3,88	4,00
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,34	3,25
<i>Nejistý</i>	1,14	0,57
<i>Nespokojený</i>	1,00	0,50
<i>Kárající</i>	0,56	0,11
<i>Přísný</i>	2,38	2,25

Vysvětlivky: ITS – Interakční trenérský styl

Vysvětlivky: ■ Trenérka B - sebereflexe

■ Trenérka B - ITS "ideálního" trenéra

Obrázek 9. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky B (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky B

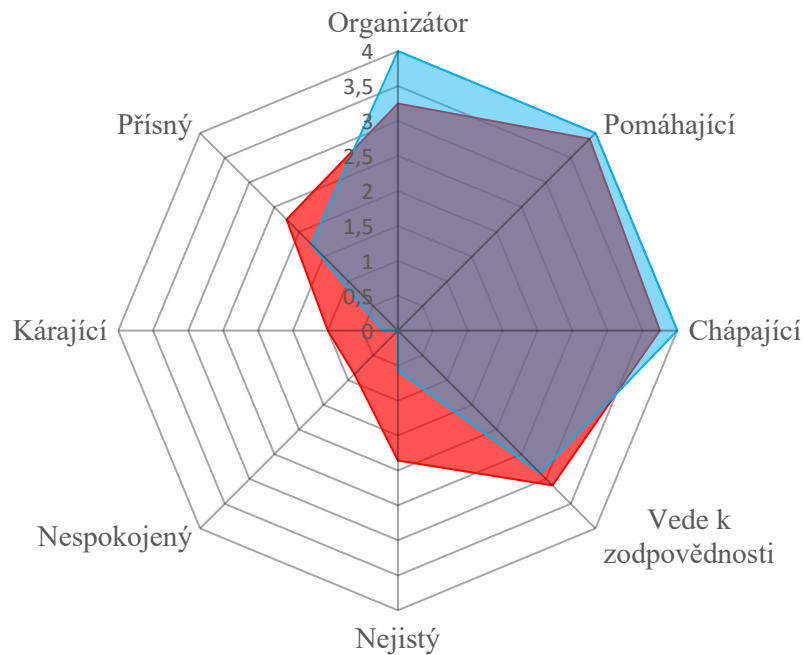
Výsledky v Tabulce 7 a Obrázku 9 prokázaly ztotožnění interakčního trenérského stylu trenérky B (sebereflexe) a její představy o interakčním trenérském stylu „ideálního“ trenéra. 97% shoda nastává v dimenzích *Pomáhající* a *Chápající*, zatímco největší rozdíl je v dimenzi *Nejistý*, kterou trenérka B naplnila více ze svého vlastního pohledu (sebereflexe), než by si představovala u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra. Ze získaných hodnot zaznamenaných v grafu můžeme předpokládat, že trenérka B uplatňuje *Pomáhající* a *Chápající* interakční trenérský styl, který se shoduje s představou trenérky B o interakčním trenérském stylu „ideálního“ trenéra.

Trenérka C

Tabulka 8. Souhrn výsledků hodnocení trenérky C (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra

Charakteristika dimenzí	Sebereflexe	ITS „Ideálního“ trenéra
<i>Organizátor</i>	3,25	4,00
<i>Pomáhající</i>	3,88	4,00
<i>Chápající</i>	3,75	4,00
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,13	2,88
<i>Nejistý</i>	1,86	0,57
<i>Nespokojený</i>	0,88	0,00
<i>Kárající</i>	1,00	0,22
<i>Přísný</i>	2,25	1,75

Vysvětlivky: ITS – Interakční trenérský styl

Vysvětlivky: ■ Trenérka C - sebereflexe

■ Trenérka C - ITS "ideálního" trenéra

Obrázek 10. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky C (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky C

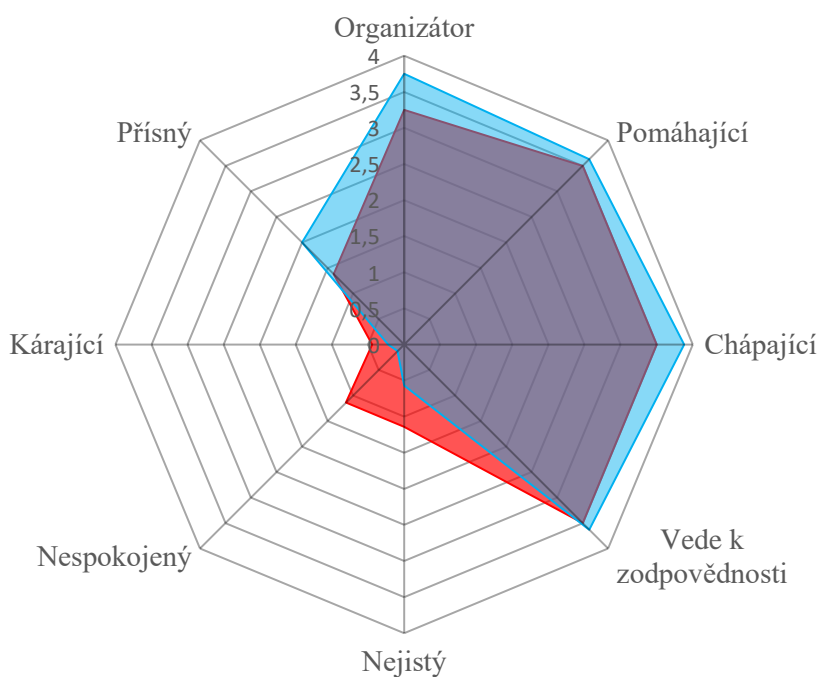
Z výsledků nacházejících se v Tabulce 8 a Obrázku 10 je patrné, že interakční trenérský styl trenérky C (sebereflexe) se ne zcela ztotožňuje s názorem trenérky C na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra. Největší rozdíl je patrný v dimenzi *Nejistý*, kterou trenérka C naplnila skoro třikrát tolik, než by si představovala u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra. Mezi další dimenze, které trenérka C naplnila více oproti svému vlastnímu názoru na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra patří: *Vede k zodpovědnosti*, *Nespokojený*, *Kárající* a *Přísný*. U dimenzí *Organizátor*, *Pomáhající* a *Chápající*, by si trenérka C představovala jejich 100% naplnění u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra, které sama, dle vlastního názoru (sebereflexe) nenaplnila. Z dotazníku, který trenérka C vyplnila, můžeme usoudit, že uplatňuje *Pomáhající* interakční trenérský styl v kombinaci s *Chápajícím*. U interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra, by trenérka C uplatnila *Organizátor*, *Pomáhající* a *Chápající* interakční trenérský styl.

Trenér D

Tabulka 9. Souhrn výsledků hodnocení trenéra D (sebereflexe) a jeho názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra

Charakteristika dimenzí	Sebereflexe	ITS „Ideálního“ trenéra
<i>Organizátor</i>	3,25	3,75
<i>Pomáhající</i>	3,50	3,63
<i>Chápající</i>	3,50	3,88
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,50	3,63
<i>Nejistý</i>	1,14	0,57
<i>Nespokojený</i>	1,14	0,13
<i>Kárající</i>	0,44	0,22
<i>Přísný</i>	1,38	2,00

Vysvětlivky: ITS – Interakční trenérský styl

Vysvětlivky: ■ Trenér D - sebereflexe

■ Trenér D - ITS "ideálního" trenéra

Obrázek 11. Grafické znázornění interakčního stylu trenéra D (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra z pohledu trenéra D

Z hodnot prezentovaných v Tabulce 9 a na Obrázku 11 můžeme usoudit, že sebereflexe trenéra D se ztotožňuje s jeho názorem na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra až na dimenzi *Nespokojený*, kterou naplnil trenér D mnohem více podle sebe, než by uvítal u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra. Mezi další dimenze, které trenér D podle sebereflexe naplnil více, než by si představoval u interakčního stylu „ideálního“ trenéra, patří dimenze *Nejistý* a *Kárající*. Mezi dimenze, které by trenér D u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra naplnil více oproti sebereflexi, patří dimenze *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti* a *Přísný*. Z výše uvedeného se můžeme domnívat, že trenér D uplatňuje interakční trenérský styl *Pomáhající*, *Chápající* a *Vede k zodpovědnosti*. „Ideálním“ interakčním stylem je podle trenéra D *Chápající* v kombinaci s *Organizátor*.

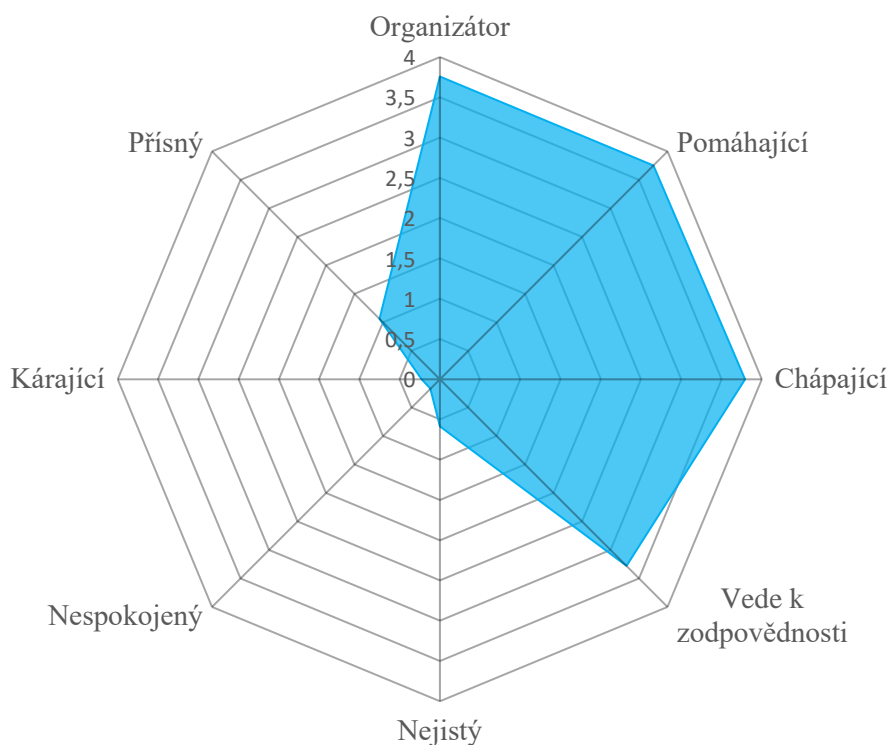
5.3 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 3

Výsledky v této kapitole jsou součástí výzkumné otázky č. 3, týkající se interakčních trenérských stylů jednotlivých trenérů z pohledu všech jejich svěřenců. Hodnoty uvedené v tabulkách a grafech jsou průměrem hodnot všech svěřenců jednotlivých trenérů, kteří hodnotili interakční trenérský styl svého trenéra.

Trenérka A

Tabulka 10. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky A z pohledu všech jejích svěřenců

Charakteristika dimenzí	Průměr hodnot všech svěřenců trenérky A
<i>Organizátor</i>	3,76
<i>Pomáhající</i>	3,75
<i>Chápající</i>	3,79
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,28
<i>Nejistý</i>	0,59
<i>Nespokojený</i>	0,17
<i>Kárající</i>	0,23
<i>Přísný</i>	1,06

Vysvětlivky: ■ Interakční trenérský styl Trenérky A z pohledu jejich svěřenců

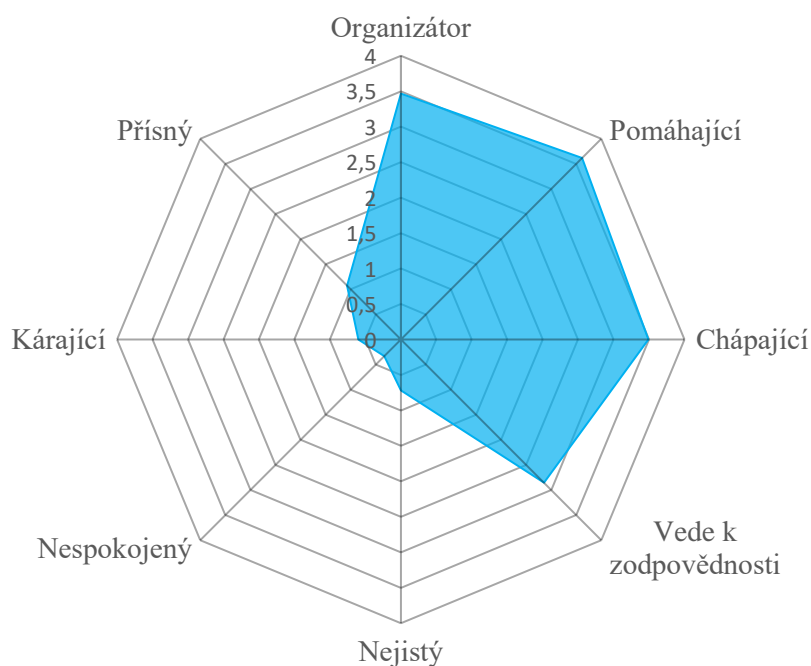
Obrázek 12. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky A z pohledu všech jejich svěřenců

Z hodnot uvedených v Tabulce 10 a Obrázku 12 můžeme odvodit interakční trenérský styl trenérky A z pohledu všech jejich svěřenců. Svěřenci nejvíce vidí svou trenérku v dimenzích *Chápající*, *Organizátor* a *Pomáhající*. Naopak nejméně ji vidí v dimenzích *Nespokojený* a *Kárající*. Z výsledků se můžeme domnívat, že trenérka je na své svěřence i mírně přísná a snaží se je vést k zodpovědnosti. Předpokládaný interakční trenérský styl trenérky A je podle všech jejich svěřenců *Chápající*, *Organizátor* a *Pomáhající*.

Trenérka B

Tabulka 11. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky B z pohledu všech jejích svěřenců

Charakteristika dimenzí	Průměr hodnot všech svěřenců trenérky B
<i>Organizátor</i>	3,47
<i>Pomáhající</i>	3,62
<i>Chápající</i>	3,49
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,85
<i>Nejistý</i>	0,72
<i>Nespokojený</i>	0,33
<i>Kárající</i>	0,60
<i>Přísný</i>	1,07

Vysvětlivky: ■ Interakční trenérský styl Trenérky B z pohledu jejich svěřenců

Obrázek 13. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky B z pohledu všech jejích svěřenců

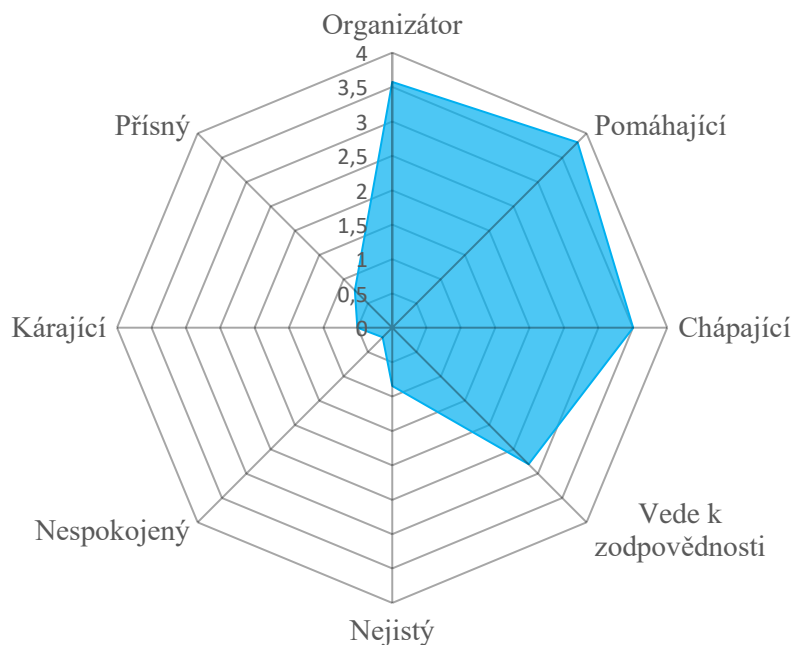
Výsledky v Tabulce 11 a v Obrázku 13 jsou výsledkem hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky B všemi jejími svěřenci. Z těchto hodnot můžeme předpokládat, že trenérka B se dle svěřenců nejvíce uplatňuje v dimenzích *Pomáhající*,

Chápající a Organizátor. V dimenzi *Vede k zodpovědnosti* vidí svěřenci svou trenérku ze 71,25 % a v dimenzi *Přísný* ji vidí ze 26,75 %. Nejméně se pak trenérka B, dle svěřenců, uplatňuje v dimenzích *Nespokojený*, *Kárající* a *Nejistý*.

Trenérka C

Tabulka 12. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky C z pohledu všech jejích svěřenců

Charakteristika dimenzí	Průměr hodnot všech svěřenců trenérky C
<i>Organizátor</i>	3,58
<i>Pomáhající</i>	3,81
<i>Chápající</i>	3,50
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,80
<i>Nejistý</i>	0,84
<i>Nespokojený</i>	0,19
<i>Kárající</i>	0,50
<i>Přísný</i>	0,77

Vysvětlivky: ■ Interakční trenérský styl Trenérky C z pohledu jejích svěřenců

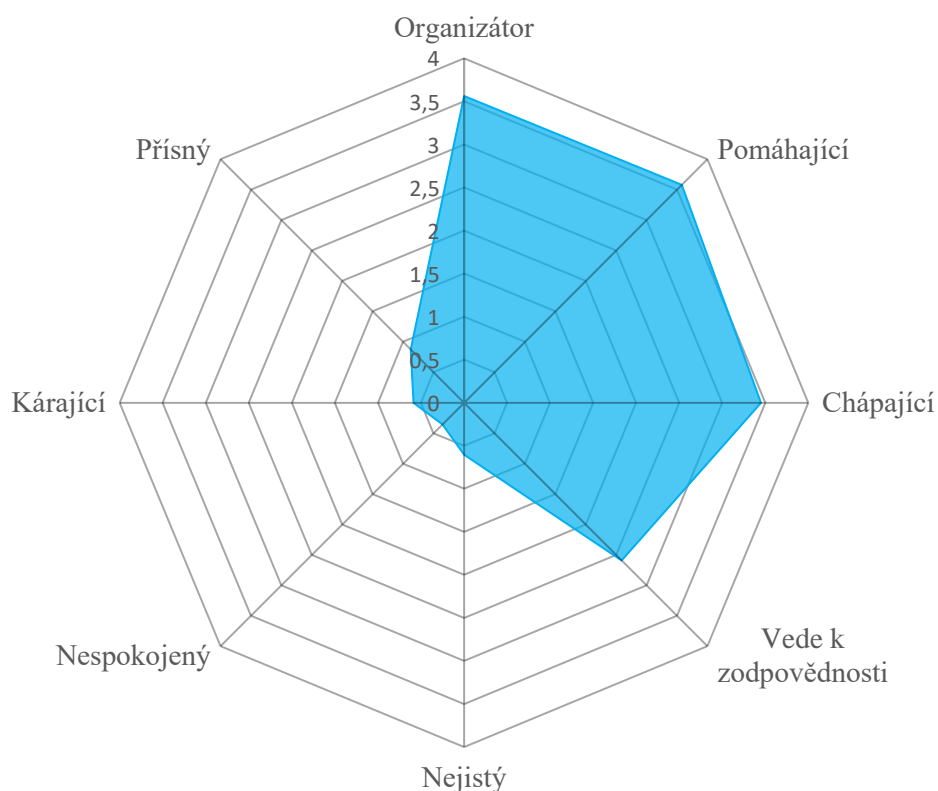
Obrázek 14. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky C z pohledu všech jejích svěřenců

Hodnoty uvedené v Tabulce 12 a v Obrázku 14 jsou výsledkem hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky C všemi jejími svěřenci. Svěřenci nejvíce vidí svou trenérku v dimenzích *Pomáhající*, *Organizátor* a *Chápající*, nejméně pak v dimenzích *Nespokojený* a *Kárající*. Dle svěřenců je jejich trenérka vede k zodpovědnosti a tuto dimenzi naplňuje z 70 %. Z tohoto může předpokládat, že trenérka C, podle svěřenců, uplatňuje *Pomáhající* interakční trenérský styl v kombinaci s *Organizátor* a *Chápající*.

Trenér D

Tabulka 13. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenéra D z pohledu všech jejich svěřenců

Charakteristika dimenzí	Průměr hodnot všech svěřenců trenéra D
<i>Organizátor</i>	3,56
<i>Pomáhající</i>	3,58
<i>Chápající</i>	3,45
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,59
<i>Nejistý</i>	0,60
<i>Nespokojený</i>	0,35
<i>Kárající</i>	0,59
<i>Přísný</i>	0,88

Vysvětlivky: ■ Interakční trenérský styl Trenéra D z pohledu jeho svěřenců

Obrázek 15. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenéra D z pohledu všech jejich svěřenců

Hodnoty v Tabulce 13 a v Obrázku 15 jsou výsledkem hodnocení interakčního trenérského stylu trenéra D skupinou všech jeho svěřenců. Dle svěřenců jsou u trenéra D nejvíce zastoupeny dimenze *Pomáhající*, *Organizátor* a *Chápající*. Z těchto hodnot můžeme také předpokládat, že trenér D vede své svěřence k zodpovědnosti. Dimenze *Přísný* je dle svěřenců u trenéra D naplněna z 22 %, dimenze *Nejistý* z 15 %, dimenze *Kárající* z 14,75 % a dimenze *Nespokojený* z 8,75 %.

5.4 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 4

Hodnoty uvedené v této kapitole se týkají výzkumné otázky č. 4 „Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVC Fokus Nový Jičín v závislosti na věkovém složení skupiny svěřenců?“. Porovnání názorů skupin na interakční trenérský styl jejich trenérů podle věkových kategorií je možný

pouze u trenérky A a B, jelikož obě tyto trenérky trénují dvě rozdílné věkové skupiny svěřenců.

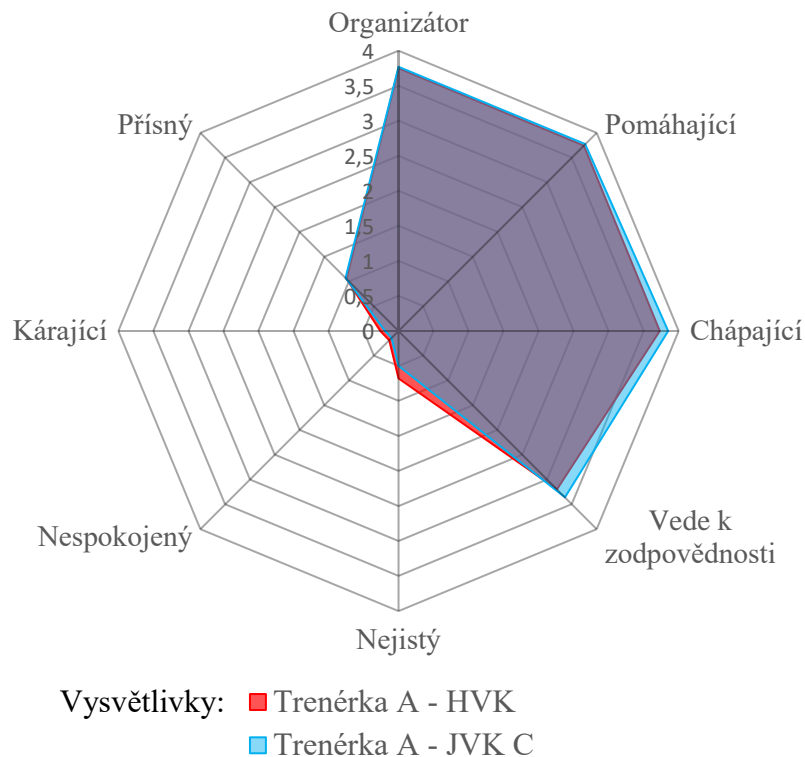
Trenérka A

Tabulka 14. Souhrn výsledku hodnocení trenérky A svěřenci

Charakteristika dimenzí	Průměr svěřenců HVK	Průměr svěřenců JVK C
<i>Organizátor</i>	3,75	3,77
<i>Pomáhající</i>	3,74	3,77
<i>Chápající</i>	3,73	3,85
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,20	3,36
<i>Nejistý</i>	0,68	0,50
<i>Nespokojený</i>	0,19	0,14
<i>Kárající</i>	0,26	0,19
<i>Přísný</i>	1,05	1,07

Vysvětlivky: HVK – hlavní věková kategorie – mírně pokročilí

JVK C – juniorská věková kategorie skupina C – začátečníci

Obrázek 16. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky A, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách HVK a JVK C

Z hodnot uvedených v Tabulce 14 a na Obrázku 16 můžeme předpokládat, že názor na interakční trenérský styl trenérky A je u obou skupin svěřenců totožný, i když je mezi skupinami věkový rozdíl. Podle svěřenců trenérka A uplatňuje Interakční styl *Chápající*, *Pomáhající* a *Organizátor*.

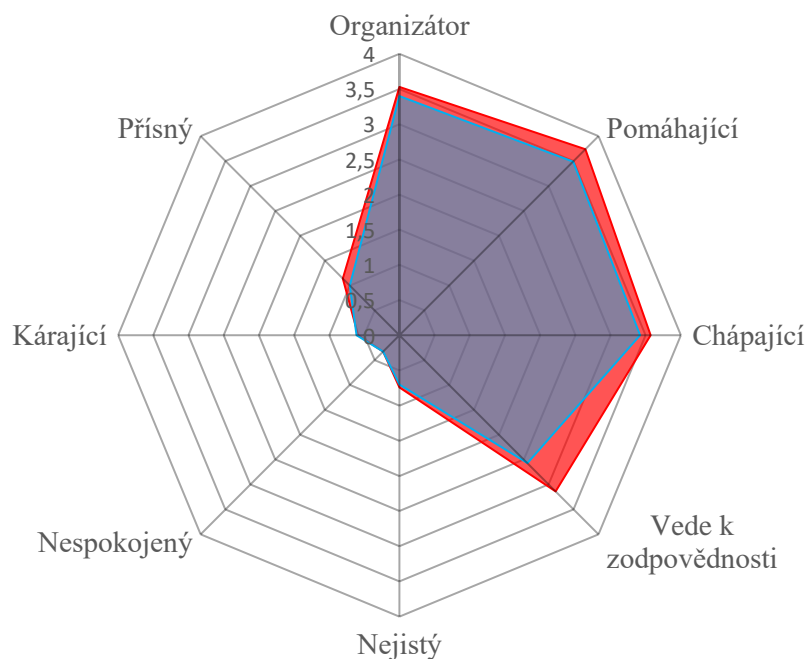
Trenérka B

Tabulka 15. Souhrn výsledku hodnocení trenérky B svěřenci

Charakteristika dimenzí	Průměr svěřenců HVK	Průměr svěřenců JVK A
<i>Organizátor</i>	3,53	3,40
<i>Pomáhající</i>	3,74	3,49
<i>Chápající</i>	3,57	3,42
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,14	2,57
<i>Nejistý</i>	0,74	0,70
<i>Nespokojený</i>	0,33	0,33
<i>Kárající</i>	0,59	0,61
<i>Přísný</i>	1,14	1,00

Vysvětlivky: HVK – hlavní věková kategorie – mírně pokročilí

JVK A – juniorská věková kategorie skupina A – pokročilí

Vysvětlivky: ■ Trenérka B - HVK

■ Trenérka B - JVK A

Obrázek 17. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky B, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách HVK a JVK A

Z výsledků uvedených v Tabulce 15 a na Obrázku 17 můžeme předpokládat, že názory obou skupin na interakční trenérský styl trenérky B jsou mírně rozdílné, což může být způsobeno věkovým rozdílem mezi oběma skupinami. Na druhou stranu obě skupiny hodnotí interakční trenérský styl trenérky B jako *Pomáhající*, přičemž svěřenci skupiny HVK připisují této dimenzi vyšší hodnotu. Mezi hodnotami svěřenců uvedené u dimenzi *Vede k zodpovědnosti* můžeme naměřit statistickou významnost $p = 0,007631$.

5.5 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 5

V této kapitole jsou uvedeny výsledky výzkumu týkající se výzkumné otázky č. 5 „Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na výkonnostní úrovni svěřenců?“. Komparace názorů jednotlivých skupin svěřenců na interakční trenérský styl jejich trenérů podle výkonnostních úrovní je možný pouze u trenérky C a trenéra D, jelikož oba tito trenéři trénují dvě rozdílné skupiny svěřenců s různou výkonnostní úrovní.

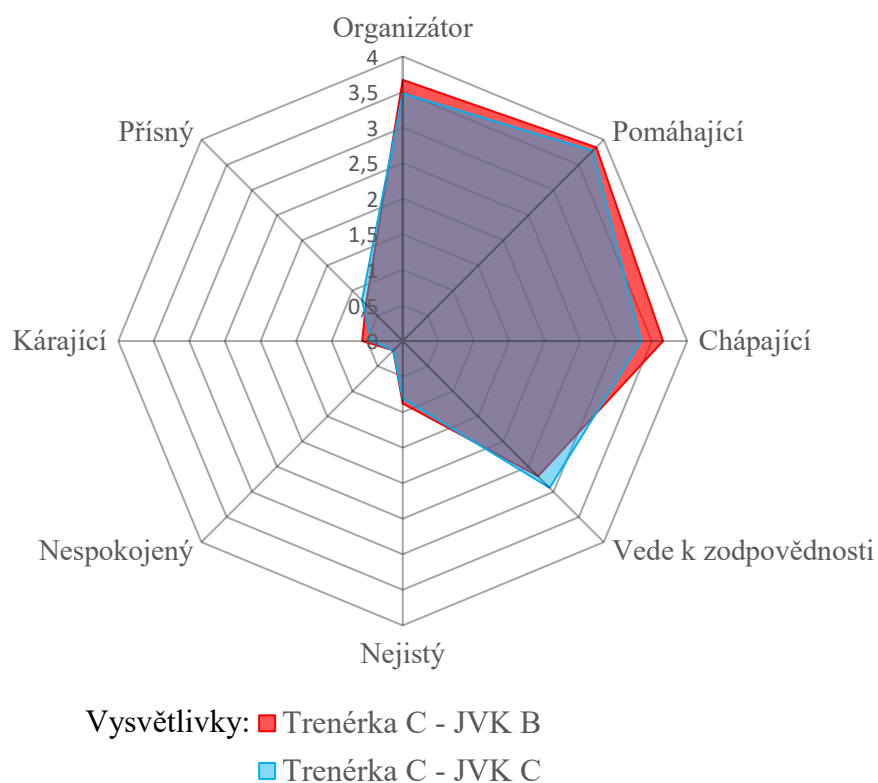
Trenérka C

Tabulka 16. Souhrn výsledku hodnocení trenérky C svěřenci

Charakteristika dimenzí	Průměr svěřenců JVK B	Průměr svěřenců JVK C
<i>Organizátor</i>	3,67	3,48
<i>Pomáhající</i>	3,85	3,78
<i>Chápající</i>	3,66	3,35
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,69	2,92
<i>Nejistý</i>	0,88	0,81
<i>Nespokojený</i>	0,19	0,19
<i>Kárající</i>	0,57	0,44
<i>Přísný</i>	0,73	0,81

Vysvětlivky: JVK B – juniorská věková kategorie skupiny B – mírně pokročilí

JVK C – juniorská věková kategorie skupina C – začátečníci

Obrázek 18. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky C, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách JVK B a JVK C

Z výsledků prezentovaných v Tabulce 16 a v Obrázku 18 můžeme předpokládat, že názory obou skupin juniorské věkové kategorie na interakční trenérský styl trenérky C se příliš neliší. Mírné rozdíly můžeme vidět ve všech dimenzích kromě dimenze *Nespokojený*, na které se obě skupiny u trenérky C shodly na stejné hodnotě. Interakční trenérský styl, který trenérka C uplatňuje podle obou skupin svěřenců, které trénuje, je *Pomáhající*. Statistická významnost byla naměřena mezi hodnotami v dimenzi *Organizátor* ($p = 0,037634$).

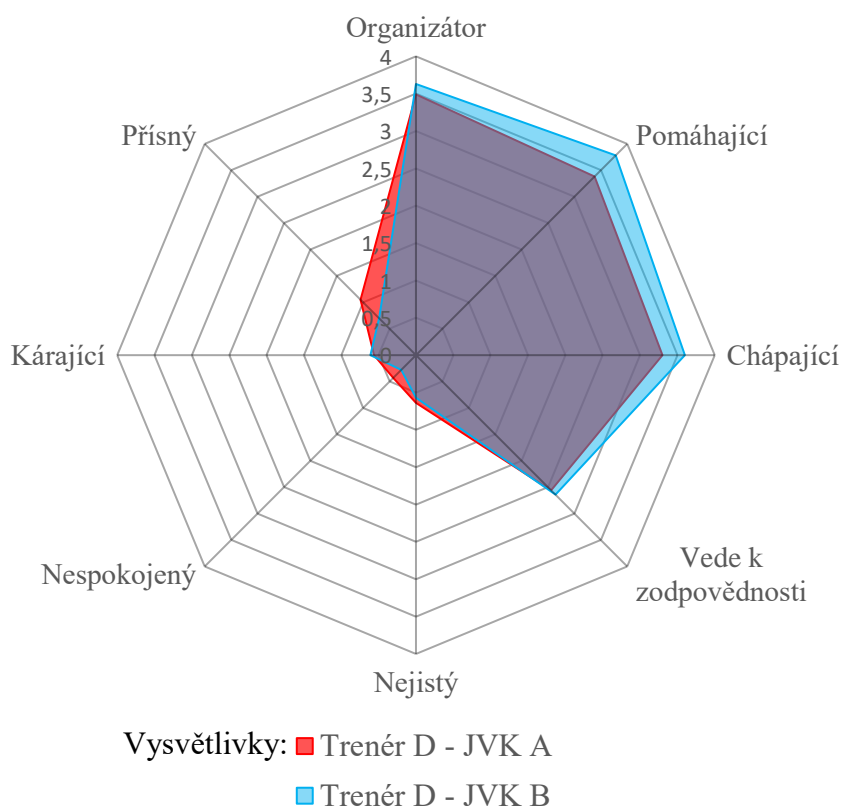
Trenér D

Tabulka 17. Souhrn výsledků hodnocení trenéra D svěřenci

Charakteristika dimenzí	Průměr svěřenců JVK A	Průměr svěřenců JVK B
<i>Organizátor</i>	3,49	3,63
<i>Pomáhající</i>	3,38	3,78
<i>Chápající</i>	3,30	3,60
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,56	2,64
<i>Nejistý</i>	0,64	0,57
<i>Nespokojený</i>	0,43	0,28
<i>Kárající</i>	0,56	0,61
<i>Přísný</i>	1,05	0,70

Vysvětlivky: JVK B – juniorská věková kategorie skupiny A – pokročilí

JVK C – juniorská věková kategorie skupina B – mírně pokročilí

Obrázek 19. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky D, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách JVK A a JVK B

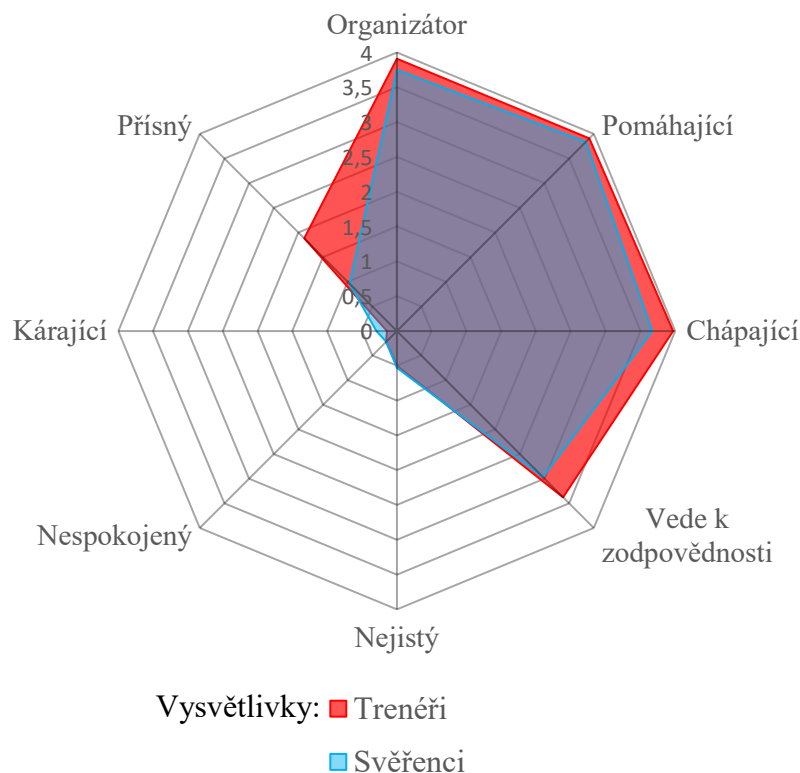
Z hodnot v Tabulce 17 a na Obrázku 19 můžeme předpokládat, že svěřenci vidí svého trenéra obdobně, nezáleží na jejich výkonnostní úrovni. Svěřenci JVK B vidí svého trenéra více v dimenzích *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti* a *Kárající*. Na druhé straně svěřenci skupiny JVK A vidí svého trenéra více v dimenzích *Nejistý*, *Nespokojený* a *Přísný*. Díky těmto hodnotám se můžeme domnívat, že podle svěřenců ve skupině JVK A trenér D uplatňuje interakční trenérský styl *Organizátor*, zatímco podle svěřenců skupiny JVK B uplatňuje trenér D *Pomáhající* interakční trenérský styl. Statistická významnost, hodnot uvedených v tabulce 17, se nachází mezi hodnotami v dimenzích *Pomáhající* ($p = 0,006802$), *Chápající* ($p = 0,013488$) a *Přísný* ($p = 0,035465$).

5.6 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 6

Hodnoty uvedené v této kapitole se týkají výzkumné otázky č. 6, která se zabývá interakčním trenérským stylem „ideálního“ trenéra, hodnoceného z pohledu všech trenérů a všech svěřenců účastnících se výzkumu. Výsledné hodnoty uvedené v tabulce i grafu jsou získány z průměru hodnot všech svěřenců a všech trenérů taneční skupiny 23.

Tabulka 18. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérů a svěřenců

Charakteristika dimenzí	Trenéři	Svěřenci
<i>Organizátor</i>	3,91	3,75
<i>Pomáhající</i>	3,91	3,84
<i>Chápající</i>	3,97	3,67
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,38	2,97
<i>Nejistý</i>	0,50	0,53
<i>Nespokojený</i>	0,22	0,22
<i>Kárající</i>	0,14	0,29
<i>Přísný</i>	1,88	0,96

Obrázek 20. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle trenérů a svěřenců

Výsledné hodnoty v Tabulce 18 a v Obrázku 20 vypovídají o celkovém názoru trenérů i svěřenců na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra. Názor trenérů a svěřenců se nejvíce liší v dimenzi *Přísný*, podle trenérů by měl být „ideální“ trenér přísnější než podle svěřenců. Nepatrně se liší také v dimenzích *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti*, *Nejistý* a *Kárající*. Dimenze *Kárající* je jedinou dimenzí, kterou by svěřenci u „ideálního“ trenéra naplnili více než trenéři. Stejný názor trenérů a svěřenců se střetává v dimenzi *Nespokojený*. Díky těmto údajům můžeme předpokládat, že podle trenérů by měl „ideální“ trenér uplatnit *Chápající* interakční styl v kombinaci s *Organizátor* a *Pomáhající*, a podle svěřenců *Pomáhající* interakční styl v kombinaci s *Organizátor* a *Chápající*. V detailnějším přezkoumání byla naměřena statistická významnost mezi hodnotami u dimenzí *Organizátor* ($p = 0,000203$), *Chápající* ($p = 0,0000001$), *Vede k zodpovědnosti* ($p = 0,000012$), *Kárající* ($p = 0,000963$) a *Přísný* ($p = 0,0000001$).

5.7 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 7

Tato kapitola obsahuje výsledky výzkumu týkající se interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra hodnoceného z pohledu svěřenců. Jednotlivé výsledky jsou

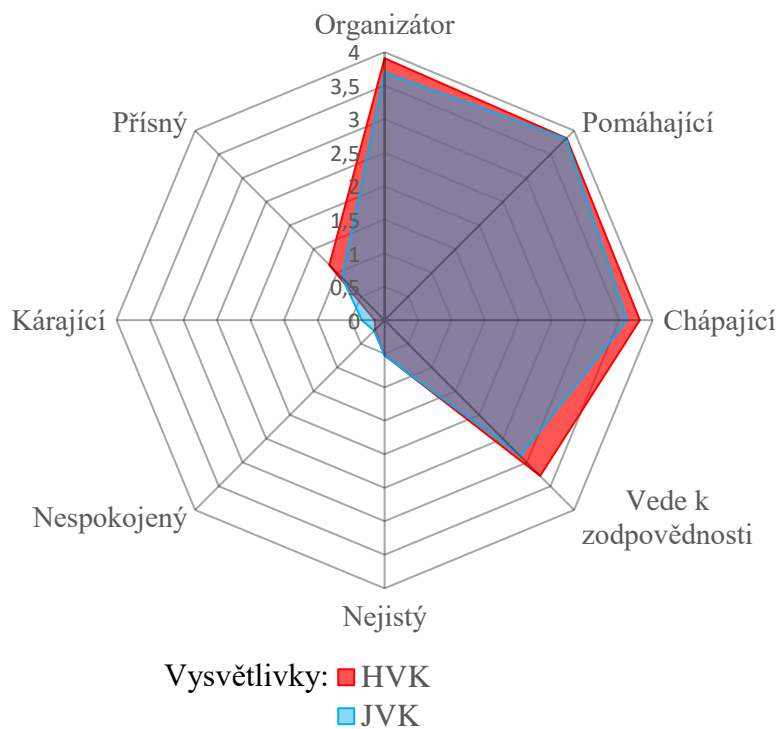
průměrem všech svěřenců spadajících do příslušné věkové kategorie, které jsou následně porovnány. V juniorské věkové kategorii hodnotilo „ideálního“ trenéra 45 svěřenců a v hlavní věkové kategorii 15 svěřenců.

Tabulka 19. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu svěřenců různých věkových kategorií

Charakteristika dimenzí	Průměr HVK	Průměr JVK
<i>Organizátor</i>	3,91	3,70
<i>Pomáhající</i>	3,84	3,83
<i>Chápající</i>	3,81	3,62
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	3,28	2,86
<i>Nejistý</i>	0,52	0,53
<i>Nespokojený</i>	0,20	0,22
<i>Kárající</i>	0,15	0,34
<i>Přísný</i>	1,17	0,90

Vysvětlivky: HVK – hlavní věková kategorie

JVK – juniorská věková kategorie

Obrázek 21. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle svěřenců různých věkových kategorií

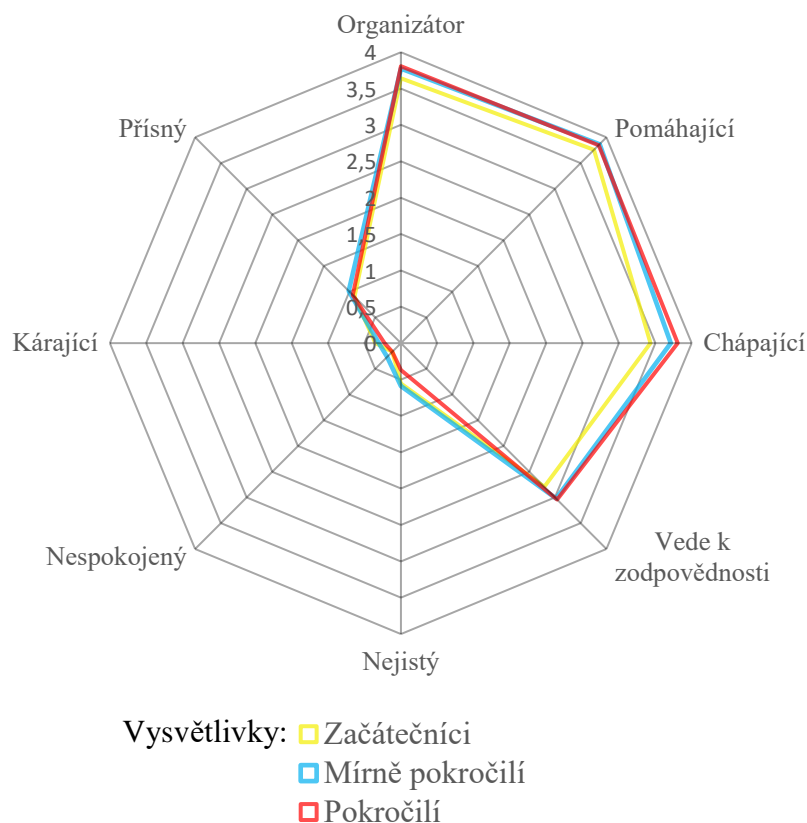
Z hodnot uvedených v Tabulce 19 a v Obrázku 21 se můžeme domnívat, jaký interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra by si přáli svěřenci různých věkových kategorií. Výsledné interakční styly „ideálního“ trenéra svěřenců různých věkových kategorií se ve větší míře překrývají. Svěřenci HVK by u „ideálního“ trenéra naplnili více dimenze *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti* a *Přísný*, zatímco svěřenci JVK by naopak více naplnili dimenze *Nejistý*, *Nespokojený* a *Kárající*. Pomocí Wilcoxonova párovacího testu byla naměřena statistická významnost mezi hodnotami u dimenzí *Organizátor* ($p = 0,000510$), *Chápající* ($p = 0,032594$), *Vede k zodpovědnosti* ($p = 0,002188$), *Kárající* ($p = 0,000615$) a *Přísný* ($p = 0,020720$).

5.8 Výsledky výzkumu vztahující se k výzkumné otázce č. 8

Výsledky výzkumu prezentované v této kapitole se týkají interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra hodnoceného z pohledu svěřenců. Tyto výsledky jsou průměrem názorů na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra všech svěřenců, spadajících do jedné ze tří výkonnostních úrovní. Tyto výsledky jsou pak v souhrnném grafu porovnány. Zastoupení svěřenců v jednotlivých výkonnostních úrovních: začátečníci – 15, mírně pokročilí – 30 a pokročilí – 15.

Tabulka 20. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu svěřenců různých výkonnostních úrovní

Charakteristika dimenzí	Průměr začátečníci	Průměr mírně pokročilí	Průměr pokročilí
<i>Organizátor</i>	3,64	3,77	3,81
<i>Pomáhající</i>	3,76	3,87	3,85
<i>Chápající</i>	3,43	3,71	3,81
<i>Vede k zodpovědnosti</i>	2,79	3,02	3,04
<i>Nejistý</i>	0,55	0,59	0,37
<i>Nespokojený</i>	0,17	0,27	0,17
<i>Kárající</i>	0,35	0,30	0,22
<i>Přísný</i>	0,90	1,01	0,93

Obrázek 22. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle svěřenců různých výkonnostních úrovní

Konečné hodnoty uvedené v Tabulce 20 a v Obrázku 22 jsou výsledkem hodnocení interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra svěřenci různých výkonnostních úrovní. Názory svěřenců všech tří výkonnostních úrovní se překrývají a liší se jen minimálně. Největší rozdíl můžeme vidět v dimenzi *Chápající*, kterou by pokročilí uplatnili více u „ideálního“ trenéra než skupiny začátečníků a mírně pokročilých. Začátečníci by u „ideálního“ trenéra nejvíce naplnili dimenzi *Pomáhající*, stejně jako mírně pokročilí i pokročilí svěřenci. Nejméně by pak všichni svěřenci, jednotlivých výkonnostních úrovní, naplnili dimenzi *Nespokojený*. Statistická významnost byla naměřena v dimenzi *Chápající*, konkrétně mezi hodnotami Začátečníků a Mírně pokročilých ($p = 0,028314$), a také mezi hodnotami Začátečníků a Pokročilých ($p = 0,008963$). V dimenzi *Organizátor* byla naměřena také statistická významnost, a to mezi hodnotami Začátečníků a Pokročilých ($p = 0,008035$).

6 DISKUSE

Ve volnočasových zařízeních bývá zvykem, že trenér (pedagog) bývá svými svěřenci vnímán více jako přítel než jako autorita, kterou je například učitel ve škole. Tento způsob interakce mezi trenérem a svěřenci může vést k větší otevřenosti a důvěřivosti svěřenců vůči trenérovi. Zároveň by měl být u volnočasových aktivit kladen důraz na dobrovolnost, což by mělo usnadnit trenérům práci, jelikož by se tak starali pouze o ty svěřence, kteří o to mají zájem. Práce trenérů by měla být hlavně o interakci ne o vědomostech, praxi a slavném jménu z předešlé kariéry, s tímto se ztotožňuje i Dovalil et al. (2008). V různých prostředích dochází k různým interakcím a specifické komunikaci. Ve výchovném prostředí je důležité, aby pedagog komunikoval na stejné úrovni se všemi a nezvýhodňoval jen ty, jejichž jména si pamatuje. Strand a Strand (2014) se ve své studii zaměřili na vztah trenéra a svěřence s ohledem na zapamatování jmen svěřenců trenérem. Výsledkem bylo zjištění, že počet svěřenců v tréninkových jednotkách bývá mnohem menší než počty žáků ve školách, a díky tomu si trenér může lépe a rychleji zapamatovat jména všech svěřenců, což vede k přejímání zodpovědnosti svěřenců za své chování a výsledky bez přítomnosti jejich anonymity.

Výsledkem výzkumného šetření je výsledný interakční trenérský styl trenérů (sebereflexe), který je nejvíce zastoupen v dimenzích *Pomáhající* a *Chápající*, což může být způsobeno nízkým věkovým rozdílem mezi svěřenci a trenéry, kterým je v rozmezí 22-26 let. Tyto výsledky se shodují s výzkumem Dimec a Kajtna (2009), podle kterých jsou mladí trenéři více otevření inovacím, jsou svědomití a příjemní na své svěřence. Studie Kim, Khon a Aidosova (2016) ilustrovala skutečnost, že emoční inteligence předpovídá vedoucí styl trenéra v interakci se svěřenci.

Nejen u hodnocení interakčního trenérského stylu trenérů z pohledu svěřenců, ale i u většiny jiných hodnocení převládala jedna dimenze nad ostatními, na druhou stranu tato jedna dimenze o samotném trenérovi moc nevyovídá, jelikož jeho interakční trenérský styl je tvořen různým poměrem zastoupení všech dimenzí a ne pouze tou jednou, která převládá. Také Svodoba (2007) uvádí, že role trenéra nese vysoké nároky z různých stran, a proto se jeho role skládá z řady různě naplněných dimenzí.

Interakční trenérské styly trenérů hodnocené svěřenci se nejvíce naplnily v dimenzích *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající* a *Vede k zodpovědnosti*, avšak profese trenéra je podle Průchy, Walterové a Mareše (2009) profesí pedagogického charakteru. A proto by měl trenér být na své svěřence přiměřeně přísný a zároveň by měl umět

pokárat své svěřence za porušení nastolených pravidel. Což tito trenéři z části plní, jelikož dimenzi *Přísný* naplňují dle svěřenců z 19,25 % - 26,75 % a dimenzi *Kárající* z 5,75 % - 15 %. Vysoké hodnocení v dimenzi *Organizátor*, může být způsobeno tím, že trenéři jsou schopni dle svěřenců dobře připravit a zorganizovat tréninkovou jednotku, což je podle Dovalil et al. (2012) předpokladem dobrého trenéra. Podle Mijanović a Radjević (2016) je u trenérů nejlepší Instruktivní styl, který má nejlepší výsledky v práci s mladými sportovci.

Při hodnocení interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra svěřenci a trenéry vyšlo najevo, že podle svěřenců by měla být u „ideálního“ trenéra nejvíce naplněna dimenze *Chápající*, zatímco podle trenérů dimenze *Pomáhající*. Druhou nejvíce zastoupenou dimenzí byla u obou hodnotících skupin dimenze *Organizátor*, což mohlo být zapříčiněno tím, že podle Dovolila et al. (2012) je trenér *Organizátor* optimální pro výkonnostní sport. Ale tato definice ne zcela naplňuje *Street Dance*, přestože existují různé soutěže, není hlavním cílem vyhrát, ale pobavit se u toho. Balaguer, Duda, Atienza a Mayo (2002) ve své studii zjistili, že svěřenci lépe přijímají instrukce a jsou více spokojeni s trenérem, který se blíží jejich představě o „ideálním“ trenérovi.

Interakční trenérský styl trenérů je ovlivňován hned několika faktory, záleží na samotné osobnosti trenéra, na interakci se svěřenci a jejich rodiči, na komunikaci s vedením a také na aktuálním rozpoložení trenéra (Buzek, 2007). Z vlastní zkušenosti mohu říct, že mým úkolem, jakožto trenéra, je děti zabavit ve volném čase a něco je u toho naučit, což může být v rozporu se Svobodou (2007), podle kterého má trenér dva úkoly, a to sportovní úspěch svěřenců a výchovné působení. Tento rozdílný názor může být způsobený tím, že se v případě výzkumu nejedná o profesionální sportovce, ale o děti.

Jako limit této práce, který mohl ovlivnit nebo zkreslit naměřené výsledky, lze považovat časovou náročnost při vyplňování dotazníku (u svěřenců, kteří jich vyplňovali více), který mohl vést k ovlivnění odpovědí a následných celkových výsledků. Za další limit můžeme pokládat také nízký počet respondentů, který vedl, v podkapitolách výsledků 5.7 a 5.8, ke komparaci názorů nestejně početných skupin svěřenců.

7 ZÁVĚRY

Veškeré závěry budou poskytnuty trenérům účastnících se výzkumu, jakožto zpětná vazba, sloužící k zefektivnění jejich práce se svěřenci.

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 1 „Jaký je interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)?“

Formou dotazníkového šetření bylo zjištěno, že trenéři uplatňují *Pomáhající* a *Chápající* interakční trenérský styl v kombinaci s *Organizátor* a *Vede k Zodpovědnosti* hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 2 „V jakých dimenzích se mění názor jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín na jejich vlastní interakční trenérský styl (sebereflexe) v porovnání s jejich názorem na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra?“

Rozdíl mezi interakčním trenérským stylem trenérky A hodnoceného z jejího vlastního pohledu (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra byl patrný ve všech dimenzích. Konkrétně by trenérka více uplatnila dimenze *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti* a *Přísný* u „ideálního“ trenéra, než si myslí, že uplatňuje ona sama. Na druhé straně zbylé dimenze naplňuje trenérka A více oproti představě interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra.

Trenérka B by v případě „ideálního“ trenéra naplnila více pouze dimenze *Pomáhající* a *Chápající*. Hodnota v dimenzi *Organizátor* u „ideálního“ trenéra se shoduje s názorem trenérky na sebe samou (sebereflexe). Zbylé dimenze trenérka B naplňuje více než by uvítala u „ideálního“ trenéra.

Trenérka C více naplňuje dimenze *Vede k zodpovědnosti*, *Nejistý*, *Nespokojený*, *Kárající* a *Přísný* oproti její představě „ideálního“ trenéra. Zbylé dimenze trenérka C naplňuje méně, než je její představa interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra.

U trenéra D se jeho vlastní názor na „ideálního“ trenéra neshoduje s hodnocením sebe samotného (sebereflexe). Podle trenéra D by měl „ideální“ trenér více naplňovat dimenze *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti* a *Přísný*, než sám naplňuje trenér D podle sebe (sebereflexe).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 3 „Jaký je interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu svěřenců?“

Svěřenci trenérky A ji hodnotí jako trenérku uplatňující *Chápající*, *Organizátor* a *Pomáhající* interakční trenérský styl v kombinaci s *Vede k zodpovědnosti*.

Trenérka B uplatňuje dle svěřenců interakční trenérský styl *Pomáhající* v kombinaci s *Chápající* a *Organizátor*.

U trenérky C převládá dle svěřenců *Pomáhající* interakční trenérský styl, který je doplněn o *Organizátor* a *Chápající* interakční trenérský styl.

Podle svěřenců trenér D uplatňuje interakční trenérský styl *Pomáhající*, *Organizátor* a *Chápající*.

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 4 „Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl jednotlivých trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový v závislosti na věkovém složení skupiny svěřenců?“

U trenérky A se obě dvě skupiny různé věkové kategorie shodly na interakčním trenérském stylu *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající*.

Svěřenci hlavní věkové kategorie trenérky B hodnotili svou trenérku o něco více ve všech dimenzích kromě dimenze *Nespokojený* a *Kárající* oproti svěřencům juniorské věkové kategorie. Dimenzi *Nespokojený* hodnotily obě skupiny u trenérky B stejně, zatímco dimenzi *Kárající* hodnotila skupina juniorské věkové kategorie o něco více. Statistická významnost byla naměřena v dimenzi *Vede k zodpovědnosti* ($p = 0,007631$).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 5 „Jak se liší pohled svěřenců na interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový v závislosti na výkonnostní úrovni svěřenců?“

Trenérka C naplňuje u obou skupin, které trénuje, velmi podobný interakční trenérský styl. Nejvýznamnější statistický rozdíl byl pouze v dimenzi *Organizátor* ($p = 0,037634$).

Stejně tak i trenér D uplatňuje podle obou skupin, které trénuje, podobný interakční trenérský styl. Statisticky významný rozdíl hodnot se nachází v dimenzích *Pomáhající* ($p = 0,006802$), *Chápající* ($p = 0,013488$) a *Přísný* ($p = 0,035465$).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 6 „Jaký je „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín hodnocený z pohledu svěřenců a trenérů?“

Interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra se podle svěřenců i trenérů pohybuje hlavně v dimenzích *Organizátor*, *Pomáhající*, *Chápající* a *Vede k zodpovědnosti*. Po detailnějším přezkoumání byla naměřena statistická významnost v dimenzích *Organizátor* ($p = 0,000203$), *Chápající* ($p = 0,0000001$), *Vede k zodpovědnosti* ($p = 0,000012$), *Kárající* ($p = 0,000963$) a *Přísný* ($p = 0,0000001$).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 7 „V jakých dimenzích se liší názor svěřenců na „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na věkovém složení skupiny svěřenců?“

Názor svěřenců na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra se příliš neliší v závislosti na věkové kategorii svěřenců, jelikož obě kategorie svěřenců hodnotí „ideálního“ trenéra jako *Organizátor*, *Chápající*, *Pomáhající* a *Vede k zodpovědnosti*. Pomocí Wilcoxonova párovacího testu byla naměřena statistická významnost mezi hodnotami u dimenzí *Organizátor* ($p = 0,000510$), *Chápající* ($p = 0,032594$), *Vede k zodpovědnosti* ($p = 0,002188$), *Kárající* ($p = 0,000615$) a *Přísný* ($p = 0,020720$).

Závěry vztahující se k výzkumné otázce č. 8 „V jakých dimenzích se liší názor svěřenců na „ideální“ interakční trenérský styl trenéra taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín v závislosti na výkonnostní úrovni svěřenců?“

Interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra se podle svěřenců různých výkonnostních dimenzí příliš neliší, všichni svěřenci by uvítali u interakčního trenérského stylu „ideálního“ trenéra dimenze *Organizátor*, *Chápající*, *Pomáhající* a *Vede k zodpovědnosti*. Statistická významnost byla naměřena v dimenzi *Chápající*, konkrétně mezi hodnotami Začátečnicků a Mírně pokročilých ($p = 0,028314$), a také mezi hodnotami Začátečnicků a Pokročilých ($p = 0,008963$). V dimenzi *Organizátor* byla naměřena také statistická významnost, a to mezi hodnotami Začátečnicků a Pokročilých ($p = 0,008035$).

8 SOUHRN

. Bakalářská práce se zabývá tématem interakčních trenérských stylů trenérů taneční skupiny 23 při SVČ Fokus Nový Jičín. Cílem bylo zjistit, jaké interakční trenérské styly uplatňují trenéři taneční skupiny 23 v rámci jednotlivých tréninkových jednotek z pohledu jejich svěřenců a jich samotných (sebereflexe).

V kapitole přehled poznatků jsou charakterizovány pojmy interakce, sociální interakce, interakční styl a trenér. Dále je zde popsána interakce ve sportu a typologie trenéra. V kapitole *Street Dance* je vylíčen jeho vznik a vývoj v ČR a také jsou zde popsány základní taneční styly spadající pod tento pojem.

Výzkum byl realizován formou dotazníkového šetření pomocí dotazníku interakčního stylu trenéra/trenérky. Výzkumný soubor tvořili čtyři trenéři a jejich 60 svěřenců, rozdělených do 4 skupin podle věku a jejich výkonnostní úrovně. Výsledkem bylo zjištění, že všichni trenéři uplatňují obdobný interakční trenérský styl hodnocený z jejich vlastního pohledu (sebereflexe). Nejvyšších hodnot dosahovali trenéři v dimenzích *Organizátor*, *Chápající*, *Pomáhající* a *Vede k zodpovědnosti*. Dimenze *Přísný* byla u trenérů zastoupena v průměru ze 47 %. Svěřenci vidí své trenéry nejvíce v dimenzích *Pomáhající*, *Chápající* a *Organizátor*. V poměru zbylých dimenzí je vysoce zastoupena i dimenze *Vede k zodpovědnosti*.

Statisticky významný rozdíl byl naměřen mezi hodnotami reprezentující názory všech svěřenců a trenérů na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra. Konkrétně v dimenzích *Organizátor*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti*, *Kárající* a *Přísný*. Názory svěřenců odlišných věkových kategorií na interakční trenérský styl „ideálního“ trenéra jsou podobné, přesto se ukázal statisticky významný rozdíl v dimenzích *Organizátor*, *Chápající*, *Vede k zodpovědnosti*, *Kárající* a *Přísný*. V případě porovnání názorů svěřenců různých výkonnostních úrovní byly statisticky významné rozdíly hodnot získány v dimenzích *Chápající* a *Organizátor*.

9 SUMMARY

This thesis deals with the interaction coaching styles of coaches of dance group 23 within the organisation called SVČ Fokus Nový Jičín. The aim of this Bachelor thesis was to determine each interaction coaching style which is applied by coaches of the band during the individual training units from either their own perspective (self-reflection) and the perspective of their ordinands.

The terms such as interaction, social interactions, interaction style and coach are characterised in the chapter Overview of knowledge. Description of an interaction in sport and the typology of a coach can be also found in the same chapter. Chapter Street Dance describes its origin and development in the Czech Republic as well as basic dance styles.

The research was done in a form of survey on a group consisted of four coaches and their 60 ordinands divided into four groups according to the age and different performance level. The result of this research was that all of the trainers tend to apply similar interactive training style judged from their own perspective (self-reflection). Trainers from the dimensions *Leadership*, *Understanding*, *Helpful/Friendly* and *Student freedom* were reaching the highest Values. Dimension *Strict* was represented in the average of 47 %. The ordinands classified their trainers mostly in the dimensions *Helpful/Friendly*, *Understanding* and *Leadership*. An average of the remaining dimensions also shows a high representation of the dimension *Student Freedom*.

There was a significant difference among the values representing the opinions of all ordinands and trainers about the interaction coaching style of an „ideal“ coach. Particularly in the dimensions *Leadership*, *Understanding*, *Student Freedom*, *Uncertain* and *Strict*. Although these opinions of the different-age-group ordinands are similar, the significant difference was found in the dimensions *Leadership*, *Understanding*, *Student Freedom*, *Uncertain* and *Strict*. When comparing the opinions of ordinands with different performance level, different results were obtained in the dimensions *Understanding* and *Leadership*.

10 REFERENČNÍ SEZNAM

- Balaguer, I., Duda, J. L., Atienza, F. L., & Mayo, C. (2002). Situational and dispositional goals as predictors of perceptions of individual and team improvement, satisfaction and coach ratings among elite female handball teams. *Psychology of Sport and Exercise*, 3(2002), 293-308.
- Buzek, M. et al. (2007). *Trenér fotbalu "A" UEFA licence*. Praha: Olympia.
- Clark, J. J. (2015). *I.aM.mE dance crew: inspire, motivate, energize*. Ontario.
- Cunningham, I., Simmons, P., Mascarenhas, D., & Redhead, S. (2015). Exploring player communication in interactions with sport officials. *Movement & Sport Sciences*, 87(1), 79-89.
- Čadilová, O. (2009). *Sociální interakce*. Retrieved 16. 10. 2016 from the World Wide Web: http://www.szsemb.cz/admin/upload/sekce_materialy/SOCI%C3%81LN%C3%8D__INTERAKCE.pdf
- Dimec, T., & Kajtna, T. (2009). Psychological characteristics of younger and older coaches. *Kinesiology*, 41(2), 172-180.
- Dovalil, J. et al. (2008). *Lexikon sportovního tréninku*. Praha: Karolinum
- Dovalil, J., Choutka, M., Svoboda, B., Hošek, V., Perič, T., Potměšil, J., Vránová, J., & Bunc, V. (2012). *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia.
- Dytrtová, R., & Krhutová, M. (2009). *Učitel-příprava na profesi*. Praha: Grada.
- Fiedler, M. (2003). *Hip hop forever*. Olomouc: Hanex.
- Fiedler, M., Kabát, L., & Šeda, A. (2011). *Historie české Street Dance scény*. Street Dance life. Retrieved 10. 4. 2017 from the World Wide Web: <http://www.streetdance.cz/cs/news/news/Historie-ceske-street-dance-sceny/>
- Franče, V. (2007). *Grafologie a psychologie: Dominance - Submisivita*. Retrieved 19. 11. 2016 from the World Wide Web: <http://ografologii.blogspot.cz/2007/10/dominance-submisivita.html>
- Franče, V. (2009). *Grafologie a psychologie: Learyho interpersonální typologie*. Retrieved 28. 2. 2017 from the World Wide Web: <http://ografologii.blogspot.cz/2009/05/learyho-interpersonalni-typologie.html>
- Gavora, P. (2005). *Učitel a žáci v komunikaci*. Brno: Paido.

- Gavora, P., Mareš, J., & den Brok, P. (2003). Adaptácia dotazníka interakčného štýlu učiteľa. *Pedagogická revue*, 55(2), 126-145.
- Gogerly, L. (2011). *Street Dance*. Minneapolis: Lerner Publications Company.
- Harvanová, J. (2010). *Kompatibilita v partnerské dyádě a její souvislost se sportovním výkonem*. Disertační práce, Univerzita Palackého, Filozofická fakulta, Olomouc.
- Jago, R., Davis, L., McNeill, J., Sebire, S. J., Haase, A., Powell, J., & Cooper, A. R. (2011). Adolescent girls' and parents' views on recruiting and retaining girls into an after-school dance intervention: implications for extra-curricular physical activity provision. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 8(1), 1-9.
- Janíková, M. (2011). *Interakce a komunikace učitelů tělesné výchovy*. Brno: Paido.
- Kim, A., Khon, N., & Aidosova, Z. (2016). Emotional intelligence of a coach as a factor of coach-student interaction. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 236(2016), 265-270.
- Kohoutek, R. (2009). *Sociální interakce ve skupinách*. Retrieved 16. 10. 2016 from the World Wide Web: <http://rudolfkohoutek.blog.cz/0912/socialni-interakce-ve-skupinach>
- Mareš, J., & Gavora, P. (2004). Interpersonální styl učitelů: teorie, diagnostika a výsledky výzkumů, *Pedagogika*, 54(2), 101-128.
- Martens, R. (2006). *Úspěšný trenér* (3rd ed.). Praha: Grada.
- Mijanović, M., & Radjević, N. (2016). The behavior style of coaches. *Physical culture*, 70(1), 14-22.
- Míkáš, O. (2001). *Psychologická charakteristika osobnosti*. Praha: Karolinum.
- Nakonečný, M. (2009). *Sociální psychologie*. Praha: Academia.
- Nakonečný, M. (2013). *Lexikon psychologie* (2nd ed.). Praha: Vodnář.
- Petracovschi, S. (2012). Street dance: A branch of sports for all. *Sport si Societate*, 12(2), 155-159.
- Průcha, J. et al. (2009). *Pedagogická encyklopedie*. Praha: Portál.
- Průcha, J., Walterová, E., & Mareš, J. (2009). *Pedagogický slovník*. Praha: Portál

- Sagar, S. S., & Jowett, S. (2015). Fear of failure and self-control in the context of coach-athlete relationship quality. *International Journal of Coaching Science*, 9(2), 3-21.
- Sánchez, J. M., Borrás, P. J., Leite, N., Battaglia, O., & Lorenz, A. (2009). The coach-athlete relationship in basketball. *Revista de Psicología del Deporte*, 18(1), 349-352.
- Slack, L., Maynard, I., Butt, J., & Olusoga, P. (2013). Factors underpinning football officiating excellence: perceptions of English Premier League referees. *Journal of Applied Sport Psychology*, 25(3), 298–315.
- Strand, M. A., & Strand, B. (2014). The coach as a leader: Modeling professionalism in interactions with athletes. *YouthFirst: The Journal of Youth Sports*, 7(2), 3-7.
- Svoboda, B. (2007). *Pedagogika sportu*. Praha: Karolinum
- Škodová, S. (2012). *Real dance education*. Praha.
- Uhrín, T., & Malečková, M. (2009). *Interakce*. Retrieved 16. 10. 2016 from the World Wide Web: <http://is.muni.cz/www/179593/index.htm>
- Vališová, A., & Kasíková, H. (2011). *Pedagogika pro učitele*. Praha: Grada.
- Votík, J. (2005). *Trenér fotbalu "B" UEFA licence*. Praha: Olympia.
- Vybíral, Z. (2005). *Psychologie komunikace*. Praha: Portál.

11 SEZNAM PŘÍLOH

Seznam příloh: 1. Vyjádření Etické komise FTK UP

2. Průvodní dopis pro rodiče nezletilých účastníků výzkumného šetření

3. Informovaný souhlas pro nezletilé účastníky výzkumného šetření

4. Informovaný souhlas pro zletilé účastníky výzkumného šetření

5. Seznam tabulek

6. Seznam obrázků

Příloha 1. Vyjádření Etické komise FTK UP

Fakulta
tělesné kultury

Vyjádření Etické komise FTK UP

Složení komise: doc. PhDr. Dana Štěrbová, Ph.D. – předsedkyně
Mgr. Ondřej Ješina, Ph.D.
doc. MUDr. Pavel Maňák, CSc.
Mgr. Filip Neuls, Ph.D.
Mgr. Michal Kudláček, Ph.D.
doc. Mgr. Erik Sigmund, Ph.D.
Mgr. Zdeněk Svoboda, Ph.D.

Na základě žádosti ze dne 21.10.2015 byl projekt výzkumné práce/aplikovaného výzkumu

autorek Mgr. Jany Harvanové, Ph.D., Doc. PhDr. Dany Štěrbové, Ph.D.
(spoluřešitelé: studenti zpracovávající dané téma v Bc. a Mgr. závěrečných pracích)

s názvem **Interakční styl sportovního trenéra**

schválen Etickou komisí FTK UP pod jednacím číslem: 33/2015

dne: 24.11.2015

Etická komise FTK UP zhodnotila předložený projekt a **neshledala žádné rozpory** s platnými zásadami, předpisy a mezinárodními směrnicemi pro výzkum zahrnující lidské účastníky.

Řešitelky projektu splnily podmínky nutné k získání souhlasu etické komise.

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury
Komise etická
třída Míru 117 | 771 11 Olomouc

za EK FTK UP
doc. PhDr. Dana Štěrbová, Ph.D.
předsedkyně

Příloha 2. Průvodní dopis pro rodiče nezletilých účastníků výzkumného šetření

Milí rodiče,

dovolte mi, abych Vás touto cestou požádal o vyplnění informovaného souhlasu vašeho dítěte. Tento souhlas je součástí mého empirického výzkumu k bakalářské práci na téma „*Interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23*“. Tento souhlas je nezbytný pro to, abych mohl svůj výzkum zrealizovat.

Svěřenci trenérů taneční skupiny 23, budou v průběhu měsíce ledna hodnotit svého trenéra na základě svých pocitů a zkušeností. Hodnocení bude probíhat formou dotazníku „*Interakčního stylu trenéra/trenérky*“, který má

64 výroků, kterým budou svěřenci přidělovat hodnoty 0–4, dle toho, jak moc vypovídají o jejich trenérovi. Výsledné hodnoty se pak zprůměrují s výsledky ostatních svěřenců a porovnají se s představou ideálního trenéra dle svěřenců, ideálního trenéra z pohledu trenérů a také se sebereflexí samotných trenérů. Následně se pak trenéři dozvědí, jak je vidí jejich svěřenci a co by měli na svém trenérském stylu změnit, tak, aby více vyhovoval všem zúčastněným jedincům interakce během tréninkové jednotky.

Veškeré údaje získané v tomto výzkumu budou zpracovány hromadně a anonymně.

Předem děkuji za Vaši ochotu a spolupráci

Jan Vindiš

student Fakulty Tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci

Příloha 3. Informovaný souhlas pro nezletilé účastníky výzkumného šetření

Informovaný souhlas

Název studie (projektu): Interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23

Jméno účastníka studie:

Datum narození:

Jméno zákonného zástupce účastníka:

Účastník byl do studie zařazen pod číslem:

1. Já, níže podepsaný(á) souhlasím s účastí mého syna/mé dcery ve studii. Je mi více než 18 let.
2. Já i můj syn/moje dcera jsme byli podrobně informováni o cíli studie, o jejích postupech, a o tom, co se od účastníka studie očekává. Bereme na vědomí, že prováděná studie je výzkumnou činností.
3. Porozuměl(a) jsem tomu, že účast dítěte ve studii mohu kdykoliv přerušit či ukončit. Účast mého dítěte ve studii je dobrovolná.
4. Při zařazení do studie budou naše osobní data uchována s plnou ochranou důvěrnosti dle platných zákonů ČR. Je zaručena ochrana důvěrnosti našich osobních dat. Při vlastním provádění studie mohou být osobní údaje poskytnuty jiným než výše uvedeným subjektům pouze bez identifikačních údajů, tzn. anonymní data pod číselným kódem. Rovněž pro výzkumné a vědecké účely mohou být naše osobní údaje poskytnuty pouze bez identifikačních údajů (anonymní data) nebo s mým výslovným souhlasem.
5. Porozuměl(a) jsem tomu, že mé jméno ani jméno mého dítěte se nebude nikdy vyskytovat v referátech o této studii. Já naopak nebudu proti použití výsledků z této studie.

Podpis zákonného zástupce účastníka studie:

Datum:

Příloha 4. Informovaný souhlas pro zletilé účastníky výzkumného šetření

Informovaný souhlas

Název studie (projektu): Interakční trenérský styl trenérů taneční skupiny 23

Jméno:

Datum narození:

Účastník byl do studie zařazen pod číslem:

1. Já, níže podepsaný(á) souhlasím s mou účastí ve studii. Je mi více než 18 let.
2. Byl(a) jsem podrobně informován(a) o cíli studie, o jejích postupech, a o tom, co se ode mě očekává. Beru na vědomí, že prováděná studie je výzkumnou činností.
3. Porozuměl(a) jsem tomu, že svou účast ve studii mohu kdykoliv přerušit či odstoupit. Moje účast ve studii je dobrovolná.
4. Při zařazení do studie budou moje osobní data uchována s plnou ochranou důvěrnosti dle platných zákonů ČR. Je zaručena ochrana důvěrnosti mých osobních dat. Při vlastním provádění studie mohou být osobní údaje poskytnuty jiným než výše uvedeným subjektům pouze bez identifikačních údajů, tzn. anonymní data pod číselným kódem. Rovněž pro výzkumné a vědecké účely mohou být moje osobní údaje poskytnuty pouze bez identifikačních údajů (anonymní data) nebo s mým výslovným souhlasem.
5. Porozuměl(a) jsem tomu, že mé jméno se nebude nikdy vyskytovat v referátech o této studii. Já naopak nebudu proti použití výsledků z této studie.

Podpis účastníka:

Datum:

Příloha 5. Seznam tabulek

Tabulka 1. Charakteristika trenérů.....	33
Tabulka 2. Skupinová charakteristika svěřenců juniorské věkové kategorie	33
Tabulka 3. Skupinová charakteristika svěřenců hlavní věkové kategorie	34
Tabulka 4. Rozmístění položek dotazníku do jednotlivých dimenzí.....	35
Tabulka 5. Souhrn výsledků hodnocení interakčních trenérských stylů všech trenérů z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)	37
Tabulka 6. Souhrn výsledků hodnocení trenérky A (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra.....	39
Tabulka 7. Souhrn výsledků hodnocení trenérky B (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra.....	41
Tabulka 8. Souhrn výsledků hodnocení trenérky C (sebereflexe) a jejího názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra.....	42
Tabulka 9. Souhrn výsledků hodnocení trenéra D (sebereflexe) a jeho názoru na interakční trenérský styl "ideálního" trenéra.....	44
Tabulka 10. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky A z pohledu všech jejich svěřenců.....	45
Tabulka 11. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky B z pohledu všech jejich svěřenců.....	47
Tabulka 12. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenérky C z pohledu všech jejich svěřenců.....	48
Tabulka 13. Souhrn výsledků hodnocení interakčního trenérského stylu trenéra D z pohledu všech jejich svěřenců.....	49
Tabulka 14. Souhrn výsledku hodnocení trenérky A svěřenci	51
Tabulka 15. Souhrn výsledku hodnocení trenérky B svěřenci	52

Tabulka 16. Souhrn výsledku hodnocení trenérky C svěřenci	53
Tabulka 17. Souhrn výsledku hodnocení trenéra D svěřenci	55
Tabulka 18. Souhrn výsledku hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérů a svěřenců	56
Tabulka 19. Souhrn výsledku hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu svěřenců různých věkových kategorií	58
Tabulka 20. Souhrn výsledku hodnocení interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu svěřenců různých výkonnostních úrovní.....	59

Příloha 6. Seznam obrázků

Obrázek 1. Model sociální interakce (Čadilová, 2009, 7)	11
Obrázek 2. Learyho zjednodušený model interpersonálních tendencí (Franče, 2009)...	16
Obrázek 3. Původních 16 typů interpersonálního chování (Leary, LaForge & Suczek, in Harvanová, 2010, 24).....	17
Obrázek 4. Learyho systém dimenzí interpersonálního chování (Nakonečný, 2009, 370)	17
Obrázek 5. Dimenze Interakčního stylu (Gavora, 2005)	20
Obrázek 6. Přístupy k informacím o potřebných vlastnostech trenéra (Svoboda, 2007, 120)	21
Obrázek 7. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu všech trenérů z jejich vlastního pohledu (sebereflexe)	38
Obrázek 8. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky A (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky A	40
Obrázek 9. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky B (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky B	41
Obrázek 10. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky C (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra z pohledu trenérky C	43
Obrázek 11. Grafické znázornění interakčního stylu trenéra D (sebereflexe) a interakčního trenérského stylu „ideálního" trenéra z pohledu trenéra D	44
Obrázek 12. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky A z pohledu všech jejich svěřenců	46
Obrázek 13. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky B z pohledu všech jejich svěřenců	47
Obrázek 14. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenérky C z pohledu všech jejich svěřenců	48

Obrázek 15. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu trenéra D z pohledu všech jejich svěřenců	50
Obrázek 16. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky A, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách HVK a JVK C.....	51
Obrázek 17. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky B, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách HVK a JVK A.....	52
Obrázek 18. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky C, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách JVK B a JVK C	54
Obrázek 19. Grafické znázornění interakčního stylu trenérky D, hodnoceného z pohledu svěřenců ve skupinách JVK A a JVK B	55
Obrázek 20. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle trenérů a svěřenců	57
Obrázek 21. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle svěřenců různých věkových kategorií.....	58
Obrázek 22. Grafické znázornění interakčního trenérského stylu "ideálního" trenéra dle svěřenců různých výkonnostních úrovní	60